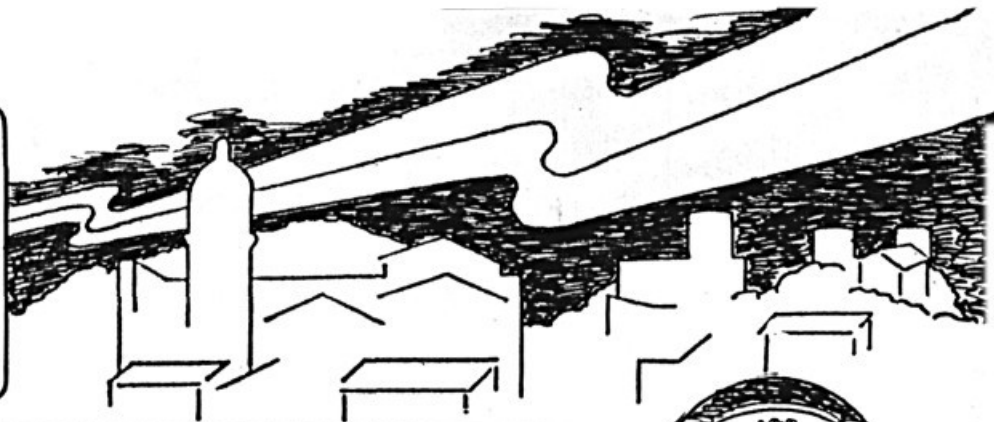

Nº 30

31 de gener de 1988

D.L. PM 625 / 1983

SANTA EUGÈNIA

Revista per a la Divulgació i la Cultura

CH A P E A U, C A R R O S S E S !!!

Si els qui miraven les Beneïdes de Sant Antoni haguessin estat gent de fa 50 anys (ara no'n duen), s'haguessin tret el capell davant l'originalitat de la majoria de les carrosses que desfilaren. Sens dubte, l'originalitat era el tret més singular; la joventut, la imaginació, el bon gust hi eren; però sobretot, l'originalitat.

L'originalitat de no assemblar-se en res unes a les altres, en no presentar res ja massa vist o sabut. L'originalitat sempre qualca aprop del ridícul i la xavacaneria, de l'estridència o l'exageració. Però aquestes carrosses originals no sortiren del botador, sino que foren treballades seriament.

Sovint es pensa que la gent jove és indolent i té poques ganes de fer feina; perquè, idò, quan volen ho fan tan bé? El ser jove suposa aquesta indolència, però acompanyada de més o manco fet singulars que la desmereixen. I els qui no eren tan joves? també s'apuntaren al seu esperit, i recordaren els seus vint anys no fa molt ja passats.

De totes maneres Sant Antoni fou bon at-lot i aturà la fina pluja que tot el matí amenaçà les Beneïdes. L'horabaixa, ennuvolat, permeté la Festa.

Queda la Banda de Cornetes i Tambors, queda la festa dels Reis, queden els "regidors joves", queden els "Balladors", queden tantes de coses per poder comentar... Però, el que és més bò és que queden com a realitat que no deixaran d'haver existit. Queden 16 carrosses, amb un valor original irretornable. Sols repetible i any que ve.

CH A P E A U, C A R R O S S E S !!

La Redacció.

EDITORIAL	1
INDEX/POETES	2
Tribunes :	
PLAQUES CARRERS	3
RAÇA HUMANA	4
LLIBERTAT	5
INFORMACIO LOCAL	7
MERCE RODOREDA	8
DROGUES:al.lucinògens	9
ENTREVISTA=Mag.Mulet	10-11
NOTICIES P.FORANA	12
Església:	
CARTA CRISTIANA	13
MATRIMONI	14-15
SAGRAMENTS	16
NORMALIT=LINGÜIST.	17
FOTOS/FESTES	18-19
PENSAMENT	20-21
POBLES:Selva	22-23
ENTREVISTA "Joves"	25-27
MUSICA	28
PEDAGOGIA	29
PINTURA=Miq.Barceló	30-31
PAG.INFANTIL	32
ESPORTS:Futbol	33-35
ESPORTS:Coloms	36
CUINA	37
CONTRAPORTADA	38

CONSELL DE REDACCIÓ

Nadal Trías Orell, Mª Magdalena Perelló Bibiloni, Catalina Parets Amengual, Pilar Bascuñana Bibiloni, Mateu Crespí Perelló, Gabriel Lladó Riutort, Xavier Bascuñana Coll, Toni Cañellas Vich, Xisco Casellas Fiol, Jaume Riutort Crespí, Sebastiana Sastre Coll, Maria Bibiloni Mulet, Mª Eugènia Pou Mulet, Marilena Perelló Ferrer i Maria Crespí.

Fotografia: Mateu A.Cañellas Mariano.

Col.laboradors: Miquel Coll Isern
Bernat Morey Colomar

Revista
"SANTA EUGÈNIA"

Revista Local per la difusió
i la Cultura

Nº 29, D.L. 625/83

Redac.i Adm. C./J.Ant.12.tel 62 02 60
07142-SANTA EUGÈNIA - Mallorca

Imprès i editat
en multicòpia-fotocòpia
a la Parròquia de Santa Eugènia.
Mallorca.

Els escrits d'aquesta revista
reflexen únicament l'opinió
dels seus autors.

A LA BANDA DE TROMPETES I TAMBORS

Aquest poble és petit
però té molt bona gent,
per que com diu es refrà
pot petit bo és s'auguent
Que és lo que jo prendria
i aquí teniu a sor. Maria,
que amb reina ha preparat
sa banda de tambors i cornetes
Per que aquí hi ha mesclat
a ninets i a ninetes,
i si trobau que ho ha fet bé
ja podeu fer mambelletes.

Margalida Coll

SANTA EUGENIA LLIURE,

FORA PLAQUES QUE FAN RIURE

Vergonyós, realment és vergonyós que el nostre poble sigui un dels pocs que queden a Mallorca que conservin els noms dels carrers imposats per l'antic règim dictatorial -això d'antic ho és per a tothom menys per a les nostres autoritats locals que pareix que encara no han assumit el pas del temps i segueixen en el present amb el seu règim particular- la majoria dels altres ajuntaments illencs tal vegada per iniciativa pròpia, tal vegada per pressions del seu poble han canviat les plaques amb noms estranys per unes altres plaques amb els noms populars d'aquests carrers (els noms "d'un temps").

Santa Eugènia és una de les poques excepcions, i això no vol dir que els altres pobles siguin molt progressistes o que hagin evolucionat molt, n'hi a prop fer-hi, sinó que vol dir que al nostre poble el passotisme davant aquest tema segueix present i segons pareix n'hi ha per estona, perquè no creim que els dos partits del poble facin molt per canviar aquesta situació.

Fa uns anys un grup de veïnats del poble varen prendre la decisió de tomar aquestes plaques. L'Ajuntament en ves de tractar el problema en sí es va dedicar a tractar-los de "gamberros" i denunciar-los a la Guàrdia Civil. Així d'aquesta manera l'Ajuntament es va rentar les mans davant el problema de les plaques i va quedar molt bé aturant a uns "gamberros" que actuaven en el poble.

Mirau que seria de bo de fer canviar les plaques per unes altres amb els seus noms populars: Sa Plaça, Carrer Nou, Carrer de's Moll, Carrer de Sa Costa... i d'altres amb noms de persones que hagin fet coses bones pel poble, i "passar" d'actituds polítiques i cercar una millor imatge exterior del poble.

Sabem que aquest escrit caurà malament a més d'un, però ens és igual perquè hi haurà molta de gent que hi estarà d'acord. També sabem que aquest escrit no servirà per res que tot seguirà igual, ens agradaria molt equivocar-nos.

Gabriel Lladó i Riutort
Mateu Crespí i Perelló

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

RAÇA HUMANA I FAUNA POLITICA

Fa un cert temps vaig tenir es gust de que se me publicàs en aquesta revista un article que se deia "Ecosistema Taujà" basat en una aproximació molt superficial de lo que podriem descriure com a sa naturaleza irracional i material del nostre terme. Hom estaria agraït si me acceptàs publicar aquest altre article que té que veure amb una altra casta d'ésser, els anomenats "homo sapiens" (a pesar de que s'està discrepant a nivell científic de canviar-li el nom pel de "homo simplex") son aquesta esser salvo mutacions bipeus, amb dues mans, tronc i cap, compost el seu còs de casi un 90 % d'aigo; la resta, un 1 % de casi tota sa gama de minerals i casi es 9 % de calci. Tot pareix indicar que se poren fer diferenciacions grosses amb lo que se pot considerar els seus motors vitals: un cap amb una massa encefàlica de se que tan sols emplea (per se suposa pensar) un 30 % i un cor, que bombetja un caramull de m³ diaris de sang per tota un xerxa i entremat de venes i artèries (a n'aquest organ abans se li atribuïaa la qualitat de sentir i sempre havia estat molt relacionat amb una etèrea e impalpable anomenada ànima, emperò els darrers estudis estan confirmant la seva progressiva degradació en aquest sentit). Molt per damunt crec, està descrita aquesta raça animal.

Encaixa el seu comportament amb els seus germans animals (als qui considera inferiors) d'una manera totalment egoista lo que li ha duit a esveir molts d'ells per pura "especulació", aquesta falta de sensibilitat, de cara a tot quant el rodeja el du cada vegada més a separar-se de lo que son normas superiors imposadas pel Senyor de ses coses: Armonia i Vibració.

"C A 'N F I D E U"

(COMESTIBLES "MARGARITA")

UNA BOTIGA AL SEU SERVEI

UN SORTEIG CADA DIVENDRES

TEL. 62 05 92

SANTA EUGENIA: MALLORCA.

Aquesta progressiva separació d'ell amb tot lo que'l rodeja l'ha duit a cercar sensacions alternatives, i com qualsevol animal, davant els seus líders, sent una forta pujada d'adrenalina seguida d'una dilatació progressiva de ses pupil·les oculars, fins i tot com els seus cusins els simmis; hi ha casos que arriben a posar-se sa "pell de gallina" mostrant així que encara li queda un poc de sentit d'autodefensa, aquest sentit i aprofitat per una sub-casta que podriem descriure com a sa: "Fauna Política. Aquesta casta coneixedora de ses debilitats d'els seus semblants i a canvi d'oferir-lis una fictícia tranquil·litat i seguretat s'alcen entre els altres com a "governants"; uns, agraden de vestir-se amb trajes militars umplint els seus pit de medalles, altres amb vistosos vestuaris, i tant uns com els altres, endomassen ses femelles per fer enveja als seus adversaris, tota ostentació de "riquesa" és aprofitada per fer tota casta de promeses (que curiosament no compleixen) i explicacions demunt cualsevol cosa per despertar s'instint abans citat des seus semblants; entren fins i tot dins ses morades de tot-hom en tota casta d'ertilugis "eletrònics" per tal de estar sempre presents amb ses seves vides.

Aconseguint així haver fet d'aquest mont, un pastís enorme al qui degluteixen al seu gust i agrado; Emperò, dins aquest gran pastís hi ha surgit una greu i desagradable mutació, a sa qui difícilment poren acallar, i a sa que no poren deglutir, uns diven qu'es esperança, altres qu'es desgraci. No hi ha encara concert científic demunt els mutants nomes se sap que cerquen el seu conhort amb salvar coses tant inútils com la mar, l'aire, l'aigo etc. Ja hi ha qui els comença a anomenar "Ecologistes" "Verdes". De moment estant reletivament baix control, emperò, se cerca remei per esveir aquesta arrel, cosa que se vou difícil, però si va fent feina, no fora dificultats, ya que antídots com: dobbers, promesses, xantages, etc. no els afecten. De si arriben o no a convertir-se en sub-espècia n'hauem de tornar a xerrar d'aquí a 50 anys, si és que som vius. Per si ha dubtes demunt tals essers dels qui hem xerrar a cualsevol Biblioteca trobareu documentació.

Juan J. Ramis "Velero".

BON CONSELL, BONS RESULTATS

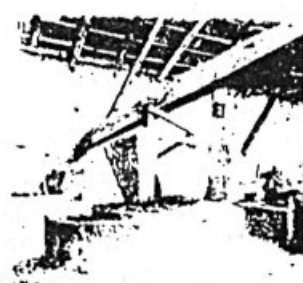
Acció Social. La tasca fonamental d'aquesta Àrea ha consistit en transformar una estructura administrativa fortament arrelada a conceptes assistencials, en un Servei tècnicament preparat, qualificat i apropiat al ciutadà.

Cultura. L'activitat cultural s'ha concentrat en dues àrees d'actuació: dotar als pobles de l'infraestructura necessària per l'activitat cultural i potenciar qualsevol acció per la recuperació i conservació del nostre patrimoni. El mateix plantejament s'ha seguit per l'esport.

Cooperació. Les actuacions de la Comissió d'Ordenació del Territori sobre la xarxa de carreteres del Consell Insular i la conservació i manteniment dels seus centres assistencials han aconseguit resultats molt satisfactoris, així a la vista.

Economia. El foment del turisme i les ajudes a la indústria, el comerç, l'agricultura, la pesca i la ramaderia han caracteritzat l'activitat d'aquesta àrea, juntament amb projectes de protecció i conservació de la naturalesa.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

FESTES DE GENER

L'activitat del mes de gener ha girat fortament en torn de les festes dels Reis i Sant Antoni.

Els Reis arribaren el 5 de gener acompanyats per la nova Banda de Cornetes i Tambors que, previament havia fet la seva primera actuació davan l'Ajuntament, com agraïment per la compra dels instruments.

Arribaren els reis acompanyats de pages carroces i llum de bengales, amb un públic que superava en molt al dels altres anys.

Es repartiren les joguets als nins, començant pels mes petits, i, a l'entremig, l'Ajuntament entregà una placa commemorativa a la Banda de Cornetes i Tambors com a record de la seva estrena.

Els reis, en acabar el repartiment a la Plaça, feren la volta al poble a obsequiar als vells i impeditos. L'endemà assitiren a Missa de les 10.

SANT ANTONI

La gent esperava als mateixos que feren la festa l'any passat, però com que no pogué ésser així, i ja la darrera setmana els regidors joves de l'Ajuntament amb l'Ajuda de l'Associació Familiar, organitzaren Sant Antoni. Hi hagué quatre fogarons amb sobrassada, pa i ví pagats per l'Ajuntament.

El dia 17 comença ploquant una miqueta, però a l'hora de les Beneïdes va fer bon temps relatiu, el que no impedí que es reunís molta de gent i es fessin les carrosses projectades.

CASA DE LA VILA

- L'ajuntament informa que està a exposició pública a la Casa de la Vila el padró de l'impost municipal de circulació (durant quinze dies).

- Es recorda una vegada més que els conductors vulguin respectar els signes de tràfec, sobretot els que prohibeixen aparcar a llocs de molta de concurrència i de pas freqüent, motiu pel qual estan així senyalitzats.

- La Comissió Organitzadora de les Festes de Sant Antoni vol agrair la col·laboració als altres següents participants: AUTOMOVILS COLL, TONI BIBILONI, TONI CRESPI BIBILONI,

Botiga CAN FIDEU, Botiga CAN TOPA, Botiga CAN PRIM, Bar CAN SOLE, Bar CAN TOPA, Bar Pub S'ESTACIO, Bar CAN PRIM, BANC DE BILBAO, CASANOVAS Y ROCA, Contruccions J.OLIVER, Construccions J.GUERRA, CAMBRA AGRARIA LOCAL, C.D.F.STA. EUGENIA, Daniel GORDIOLA, Destil·leries STA.MARIA, ESCOLA DE BALL, Forn CAN QÜEC, Farmacia I.PONS, JOBS 2, Merceria CAN PONS, Perruqueria CA NA MERA, Perruqueria AINA, Transports BARTOMEU COLL, SA NOSTRA, SEBASTIA CRESPI COLL, VIATGES MARTEL. Moltes gràcies.

Economia Festes St.Antoni:

En metàlic: donatius:97.000 Pts
GASTOS Generals: 96.263 Pts

OBJECTES I REGALOS:

1 Palangana, 3 ceràmiques, 1 jerra de vidre, 3 trofeus, 1 placa, 3 peces de vestir, 1 caixade moscatell, 1 caixa de taronges, 1 caixa de pomes.

PREMIS CARROSSES

1er:"ES TREN"(a)133 punts; 2on:"SA COVA DE LOURDES"(t)123 punts;3er:- "ESCOLA DE PARVULS"(a)122 p.; 4rt:- "SES MARGALIDES"(a)119 p.; 5è:"ES MERCAT"(t)115 p.;6è:"SES MANTANCES"(t)113 p.; 7è:"NUBES"(a)111 p.; 8è:"CUENTOS"(a)107 p.; 9è:SANT PAU I SANT ANTONI(t)100 p.;10è:"ES FUTUR DES CAMP TAUJA"(t)100 p.; 11è:"ES FOGUERO"(t)94 p.; 12è:"ES JURAT DE ST.ANTONI"(t)91 p.; 13è:"HOLLYWOOD"(a)85 p.; 14è:"SKY"(a)84 p.; 15è:"OSO PANDA"(a)82 p.

NOTA:La carrossa nº 5 (a) no puntuà perquè es retirà abans de la 2ª volta.

El premi especial de l'Ajuntament a la carrossa més elaborada va ser per "SES MARGALIDES"(nº 3)

CONCURS DE FOGUERONS

1er: Bar Pub "S'ESTACIO" 38'5 punts; 2on:Bar "CAN PRIM" 37'6 punts; 3er:Bar "CAN TOPA" 33 punts, i 4rt: Bar "CAN SOLE" 27 punts.

Enhorabona a tots els participants!

Nadal Trias Orell

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA ENRIJACIÓ I LA CULTURA

Mercè Rodoreda

Va néixer a Barcelona, al barri de San Gervasi, el 10 d'octubre de 1909. La seva infantesa fou solitària, era filla única i a més, als nou anys va deixar d'anar al col·legi.

La seva gran afició per la lectura li fou inculcada pel seu avi, igualment que els seu profund amor per les flors que tanta importància tendran dins la seva obra.

La carrera literaria de Mercè Rodoreda va iniciar-se molt prest amb col·laboracions a diaris i revists de molt de prestigi, generalment en forma de contes. També durant aquesta primera època publica una sèrie de novel·les "Soc una dona honrada" (1932) "Un dia en la vida d'un home" (1934) i "Aloma" (1938) aquesta darrera és una novel·la psicològica, poètica i simbòlica que marca el camí de les pròximes obres de l'autora. "Aloma" va aconseguir el premi Cresells de 1937.

La carrera prometedora de Mercè Rodoreda esdevindrà troncada d'una forma brutal amb l'esclatada de la guerra civil i el seu posterior exili.

Durant 20 anys deixà de publicar a causa de les dramàtiques circumstàncies que envoltaren el seu exili a París.

Un cop instal·lada a Ginebra amb Armand Obiols i recobrada una vida estable, va poder dedicar-se primerament a pintar i posteriorment a escriure.

La primera obra d'aquesta nova etapa es un recull de contes on l'autora pot assajar tècniques diverses. "Vint-i-dos contes" fou premi Victor Català 1957.

Aquesta etapa de postguerra que s'obre amb "Vint-i-dos contes" se pot denominar de maduresa per una realitat estretament lligada amb aquesta edat.

Pertanyen aquesta època les seves obres més representatives "La plaça del diamant" (1962) i "El Carrer de les Camèlies" (1962), en aquestes dues novel·les Rodoreda ens narra la consecució de la maduresa de dues heroïnes, Natalia Colometa i Cecilia.

"La plaça del diamant" està considerada com una de les millors obres de la literatura catalana, en aquesta obra apart de la maduració de la protagonista se du a terme la maduració d'un poble, Catalunya, passant de la República a la guerra civil i posteriorment a la postguerra. Personatge i país esdevenen una sola cosa que evoluciona i demostra la seva categoria d'ésser vivent.

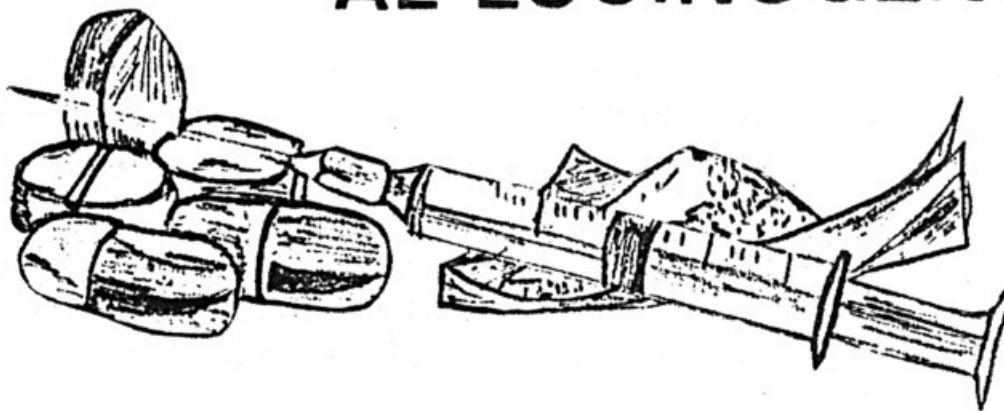
Amb la novel·la "Jardí vora el mar" (1966) entrem dins una nova etapa de la narrativa de Mercè Rodoreda.

Es una època de crisi, s'enllaça la maduresa amb la vellesa de l'autora. Els personatges de la Rodoreda d'aquesta època no viven la realitat, sinó que, a causa de la seva edat li donen l'esquena contemplant el món des del subconscient.

L'última novel·la de Mercè Rodoreda es "Mirall trencat". (1974) obra psicològica de gran complexitat dominada per un narrador omniscient. Es també l'obra més pesimista on la mort acaba amb tota esperança.

I DE LES DROGUES, QUÈ?...

AL·LUCINOGENS

Les grans civilitzacions ofereixen nombrosos exemples de substàncies al·lucinògenes. El consum ritual de bolets al·lucinogen a Amèrica, el consum d'altres bolets amb efectes tòxics per bruixots a Àsia i l'utilització de certes plantes per pràctiques de bruixeria a Europa són solament uns quants exemples de la diversitat dels al·lucinògens "tradicionals"; però recentment aquest terme s'ha associat a noms com: LSD, Mescalina, STP, etc...

L'ús d'aquests al·lucinògens s'ha difundit en els països occidentals entre les persones que cerquen modificacions de la percepció sensorial, expansió de la consciència o visions místiques. Els usuaris regulars de dita substància poden arribar a dependre psíquicament de les mateixes. No existeix dependència física però produeixen tolerància.

Dues d'aquestes substàncies més conegudes són: LSD, Mescalina que intentem parlar un poc d'elles.

LSD: El LSD és un compost sintètic o semisintètic, per ésser més exactes, ja que no es troba com a tal en cap matèria natural, sinó que es produeix a base d'una substància que prove del sègol ("centeno").

Per un viatge "psicodèlic" ("trip") se utilitzen de 100 a 200 micrograms (1 microgram = 0'000001 grams) de LSD en forma de solució o, mesclat amb altres substàncies, en forma de càpsules. Les gotes de solució se solen prendre en una pastilla de sucre o en paper secant.

Les reaccions més comuns davant el "viatge" són les següents:

-Reacció de pànic. El consumidor es dona conta que no pot controlar els seus efectes; no pot suportar-los i tracta inútilment de posar fi en els mateixos.

-Reacció paranoide. Baix els afectes del LSD, l'individu té l'impressió de que algun desitja tancar-lo o "controlar la seva ment".

Mescalina. La mescalina és un principi actiu del "peyote". El "peyote" és un cactus d'origen Azteca. De tamany petit i desprovist d'espines, el cactus creix de manera salvatge en els llocs secs i damunt les vertents rocoses de l'altiplanicie mexicana o en la zona sudoccidental dels Estats Units.

El "peyote" o utilitzava i es renebra com amulet i com al·lucinogen en les regions del nord de Mèxic. El seu consum va ésser molt extens entre els indis que l'utilitzaban per fins medicinals, per provocar visions en les que rebre missatges profètics i col·lectivament, per obtenir el desitjat estat per les activitats rituals.

La mescalina és menys poderós que el LSD, però els seus efectes són molt similars, amb perturbacions de la personalitat i símptomes parells a l'esquizofrènia.

ENTREVISTA

A M B

D^a. MAGDALENA MULET ROCA
DIRECTORA DE L'ESCOLA

VA NÈIXER EL 15 DE JULIOL DE L'ANY 1929. DE PETITA VA ANAR A LA ESCOLA AMB LES RELIGIOSES FRANCISCANES; LA SEVA PRIMERA MESTRA VA ESSER SOR FRANCISCA DE LOURDES, DESPRÉS VA ANAR AMB SOR MARIA. QUAN TENIA 10 ANYS SE VA CREAR L'ESCOLA PÚBLICA DE NINES, I ELLA VA ANAR-HI. LA MESTRA DE L'ESCOLA PÚBLICA, DONYA ANTÒNIA CALLEJAS, VA ESSER LA QUI VA CONVÈNCER ALS SEUS PARES PERQUÈ ELLA SEGUÍS ESTUDIANT, A PESAR DE QUE ECONÒMICAMENT ERA DIFÍCIL, I A PARTIR D'AQUÍ VA COMENÇAR A ESTUDIAR BATXILLER.

QUIN ERA EL SISTEMA D'ESTUDI EN AQUELL TEMPS?

Primer feies un examen d'ingrés i si l'aproaves ja podies començar el batxiller. Noltros no l'estudiarem a Palma. Com que en aquell temps no hi havia moltes combinacions, per anar a examinar-nos hi havíem d'anar en carro o quasi sempre en bicicleta. Els darrers anys quan vàrem començar el magisteri el férem aquí amb donya Antònia Callejas, el seu home, don Ramon, i don Fernando, i anàvem a examinar-nos a Palma.

LA CARRERA DE MAGISTERI FUNCIONAVA IGUAL QUE ARA?

No, abans durava quatre anys i teníem catorze assignatures cada any. Vaig començar a estudiar magisteri l'any 42 i vaig acabar l'any 48. Me'n record que no vàrem acabar d'estudiar el batxiller, férem l'ingrés i el primer curs, i quan anàvem a fer el segon curs varen obrir el magisteri, que consistia amb un pla provisional. Vaig acabar la carrera de magisteri el 14 de juny de l'any 1947.

QUIN ANY VA COMENÇAR A FER DE MESTRA, I A ON?

La primera plaça que vaig tenir va esser el dia 19 de abril de l'any 49, a Sineu de substituta per tres mesos, perquè una mestra estava malalta.

I COM ANAVA A SINEU?

Anava a Sineu amb bicicleta, tenia allà una casa particular i hi anava els dilluns i tornava els divendres. I podia anar en tren però l'horari no m'anava bé.

FINS QUE VA PREPARAR OPOSICIONS, NO VA FER MÉS CLASSE?

Sí, en l'estiu me dedicava a classes particular en es poble. L'any 50 vaig anar tres mesos a fer escola a un lloc que es deia Sa Murtera que està a Manacor. Després vaig estar un any a Mancor, el curs 50-51. També vaig anar Alaior (Maó), on hi vaig estar cinc anys; llavors me varen enviar Algendar, que era una possessió que tenia una escola amb una vintena d'al.lots. Quan estava a Algendar, l'any 54 hi va haver oposicions, i jo m'hi vaig presentar; vaig aprovar tots els exercicis però no hi havia moltes places i jo me vaig quedar sense.

L'any 56 hi va tornar haver oposicions, me vaig presentar i vaig aprovar. Me varen donar el destino a un poblet de Girona on no hi vaig arribar a anar-hi mai, perquè me vaig presentar a un concurs, i me va tocar anar a San Cristóbal a Menorca. Estant allà me vaig enterar que donya Antònia Callejas i don Ramon s'anaven a Palma, i deixaven la plaça vacant, i no estava massa convençuda de demanar-la per allò, que diuen: "Nadie

es profeta en su tierra", però per circumstàncies familiars ho vaig demanar i me la varen concedir.

QUANTS D'ANYS FA QUE ESTA EXERCINT DE MESTRA A SANTA EUGENIA?

Farà 27 anys en decembre, i aquí sempre dedicada a la ensenyança.

I QUANTS D'ANYS HA ESTAT LA DIRECTORA DE L'ESCOLA?

De l'any 72 fins a l'any 83, llavors va venir en Jaume Sastre hi ho va ser dos anys i després me tornaren nomenar a jo.

QUIN ANY VA COMENÇAR A INTERESSAR-SE PER LA POLÍTICA?

Jo per la política, si vos tenc que dir la veritat, sempre l'he entesa com sortir de casa seva per fer el bé, aquesta ha estat sempre la meua política.

COM VA ARRIBAR A SER BATLESA?

Bé, primer de tot vos he de dir que vaig ésser nomenada Concejal de Cultura. Després l'any 69 me varen enviar a demanar en el Govern Civil, a la Jefatura Provincial del Moviment. La carta posava que hi anàs urgentment per un assumpte de suma importància pel poble. Jo m'hi vaig presentar tot d'una pensant que seria alguna cosa de l'escola. Quan vaig arribar allà me varen fer entrar, sense haver d'esperar. Me varen dir a veure si jo sabia perquè m'havien enviat a demanar i jo vaig dir que no, i que volia saber perquè m'havien cridat.

Després de pensar-s'ho una estona me varen dir que des d'aquell moment era la batlesa del poble. I en aquell moment vaig quedar freda, mai m'hagués pensat que era per això, i no m'hagués imaginat mai que en aquells moments, les dones poguessin ésser batleses. Jo vaig dir que això no podia ésser i a veure s'hi havia qualche medi per poder dir que no; ells me digueren que sí: estar malalta o no saber llegir ni escriure. Jo vaig dir que estava malalta i me digueren que volien veure el certificat mèdic. Me varen convèncer de que no seria batlesa, que estàs tranquila, això era pel febrer perquè el 19 d'agost en acte públic vaig ésser elegida "Jefe Local del Movimiento".

VA ESSER UNA DE LES PRIMERES DONES BATLESES DE MALLORCA?

Sí, he de dir que vaig ésser la primera batlesa de Balears i la segona de tota Espanya. Després me varen nomenar consellera del "Consejo Provincial del Movimiento", on vaig poder conèixer moltes persones que me varen ajudar molt, i per ésser l'única dona no me vaig sentir gens discriminada en cap moment.

QUANTS D'ANYS VA ESSER BATLESA?

Ho vaig ésser 9 anys, del 69 al 78, i dins l'ajuntament com a concejal, fins les darreres eleccions.

ENS POT CONTAR QUALQUE ANECDOTA COM A BATLESA?

Sí, me'n record que quan varen venir els Prínceps d'Espanya tot el poble es va concentrar a les Olleries per rebre-los. També puc contar que el poble sabia respondre en els moments difícils, com per exemple, quan varen morir d'accident dos taurins a la carretera de Bunyola, on el poble en massa, una nit freda i gelada va sortir a cercar-los.

I RESPECTE DE LA "HERMANDAD DE DONANTES DE SANGRE", QUE MOS POT DIR?

La "Hermandad de Donantes de Sangre", va néixer el febrer de l'any 1973 amb la finalitat de que Mallorca no morís més gent per falta de sang.

entrevista: Mag. Mulet

Es va donar a conèixer aquesta institució per tots els pobles, i a Santa Eugènia el primer acte de divulgació va ésser el 5 de setembre de l'any 1975, on es va projectar una pel·lícula damunt la necessitat vital de la sang. El poble va respondre molt bé. Santa Eugènia actualment hi ha 124 donants.

Jo estic integrada dins la Junta Provincial de Sang des de l'any 1977. Per a mi és un treball humanitari molt positiu.

VOL DIR QUALQUE COSA QUE NO LI HAGUEM DEMANAT?

Jo voldria manifestar, des de les pàgines d'aquesta revista el meu agraïment a tots els meus companys de treball, als joves, als nins, a tots els qui durant tant d'anys m'animaren, me recolzaren i col·laboraren amb mi en la difícil tasca del quefer diari de servir al poble, i deman perdó a tots els qui, amb les meves actuacions per aconseguir el bé comú, involuntàriament hagi ofès.

Pilar i Cati.

PERSONES DEL POBLE

Amb la concurrència de la majoria de les revistes associades a PREMSA FORANA, el passat 4 de desembre tengué lloc, al restaurant EL CRUCE de Vilafranca l'entrega de distincions a les Persones del Poble, organitzat per l'Associació de Premsa Forana i patrocinat pel Consell Insular de Mallorca.

Aina Socies, proposada per la revista "Bona Pau" de Montuiri, Catalina Sastre, proposada per la revista "Veïnats" de Calvià i Carles Costa proposat per la revista "Sant Joan", foren els tres que l'Associació distingí en primer lloc, obsequiant-los amb una estatueta de l'artista artanenc Sarasate. Els altres proposats, foren obsequiats amb un diploma de reconeixement per la seva feina.

Presidiren l'entrega, el President del Consell Insular de Mallorca D. Joan Verger, el Conseller de Cultura del CIM., don Alonso Salgado i el President de l'Associació D. Gabriel Massot.

RENOVACIÓ JUNTA DIRECTIVA PREMSA FORANA

El passat 21 de novembre, a la Casa de Cultura de Sant Joan, fou elegida la nova Junta Directiva que regirà l'Associació de PREMSA FORANA per dos anys.

De les quaranta i una revistes associades, n'hi assistiren vint i nou; es presentaren deu candidats, dels qual se n'havia d'elegir set. Entre ells el més votat seria el president.

Els resultats foren els següents: Biel Massot de "Pòrtula" (21 vots), Maria Mestre d'"Ariany" (21 vots), Bernat Calafat de "Coanegra" (18 vots), Delfí Mulet d'"Es Saig" (17 vots), Carles Costa de "Sant Joan" (16 vots), Rafel Ferrer de "Perlas y Cuevas" (15 vots), Miquel Mora de "Galatzó" (15 vots), Salustiano Vicedo d'"Apostol y Civilizador" (11 vots), Santiago Cortés de "N'Ali" (9 vots) i Gaspar Sabater de "Dijous" (9 vots).

En una segona volta es decidí l'empat a favor de Biel Massot, que serà el nou President, per dos anys més.

Enhorabona!

PREMI "FRANCESC DE BORJA MOLL", concedit a l'Associació Premsa Forana de Mallorca". Publicacions que participen del Premi:

"FELANITX", Felanitx
"FLOR DE CARD", Sant Llorenç
"ESSAIG", Algaida
"BONA PAU", Montuiri
"ARTA", Artà
"PORTULA", Pòrtol
"FENT CARRERANY",
Maria de la Salut
"COANEGRA", Santa Maria
"SA COMUNA", Selva
"GALATZO", Puigpunyent
"MELISUCRE", Sant Joan
"SANT JOAN", Sant Joan
"CASTELL LLUBI", Llubi

"BELLPUIG", Artà
"ESPIGROS", Lloret
"CAP VERMELL", Capdepera
"S'ARENAL", S'Arenal
"ESCASTELLET", Bunyola
"VEINATS", Calvià
"LLUCMAJOR DE PINTE",
ENAMPLE", Llucmajor
"CAMPANET", Campanet
"SANTA EUGÈNIA",
Santa Eugènia
"INCA REVISTA", Inca
"SANTA BARBARA", Vilafranca
"MOLINOU", Vilafranca

CARTA CRISTIANA

nº 30

ALS CRISTIANS I
PERSONES DE "BONA VOLUNTAT"
DESANTA EUGÈNIA

CARTA A L'ESGLÉSIA

!Què de contestable em resultes,
oh Església, i, no obstant, com t'estim!

Res he vist en el món més obscurantista, més compromés ni més fals, ni he tocat res més pur, més generós i més bell. Quantes vegades he tengut ganes de tirar-te la porta de la meva ànima pels morros, i quantes vegades he demanat poder morir en els teus braços segurs.

No, no me puc alliberar de tu, perquè som tu, si bé no per complet.

No podria fer una "altra" església sense construir-la amb els mateixos defectes, perquè duc a dedins els meus. I construiria la meva església, no la de Jesucrist.

Som bastant vell per a comprendre que no som millor que els demés.

L'altre dia una amic m'escrigué una carta: "Deix l'Església, perquè, amb la seva comprensió per amb els rics, no se le pot creure".

!Me fa pena!

O és un sentimental que no té experiència; o és un orgullós que es creu millor que els altres.

Sant Francesc cridava: "Tu me creus sant, i no sabs que puc tenir encara fills amb una prostituta, si Crist no em sosté".

El propi dels homes és la debilitat o, al màxim, la bona voluntat de fer alguna cosa bona amb l'ajuda de la gràcia, que brota de les venes invisibles de l'Església visible.

Es que l'Església d'aïr va ser millor que la d'avui? Per ventura, era més digne de crèdit l'Església de Jerusalem que la de Roma?

Per ventura a Santa Catalina de Siena, veient com el Papa feia una política bruta contra la seva ciutat, la ciutat del seu cor, podia venir-li al cap la idea d'anar-se'n als turons de Siena, transparents com el cel, i fer una altra Església més transparent que la de Roma, tan viscosa, plena de pecats i politicant?

No, no ho crec; perquè Catalina de Siena, -com el mateix Sant Pau- sabien distingir entre les persones que formen l'Església, "el personal de l'Església" -com diria Maritain-, i aquesta societat humana anomenada Església que, a diferència de totes les col·lectivitats humanes ha rebut de Déu unes qualitats sobrenaturals.

Aquí està el misteri de l'Església de Crist: tenir poder de donar-me santedat, i està feta tota ella, del primer, de pecadors unicament; i de quins pecadors!

Es portadora d'un missatge de pura transparència, i està encarnada en una pasta bruta, com de brut està el món.

Es inútil voler cercar en l'església altra cosa que aquesta fe, i aquesta incredulitat, perquè l'home és tal com el representa l'Església; amb la seva maldat, amb el seu coratge de viure la fe de Jesucrist...(+)

Afectuosament.

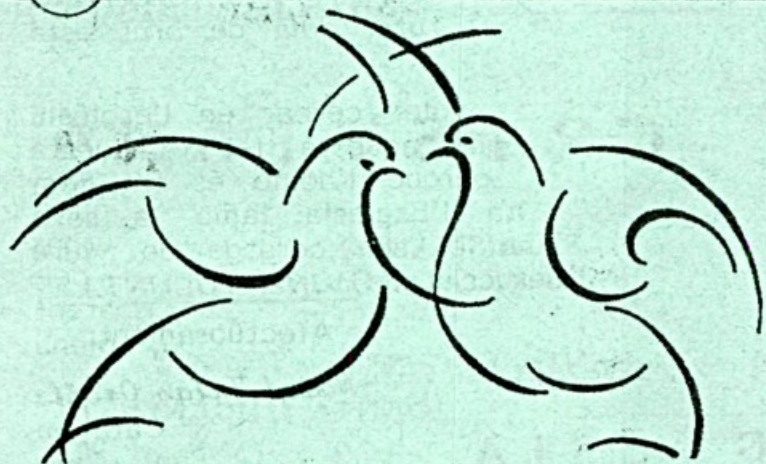
Nadal Trias Orell

(+)Vd. CARLO CARRETTO:

"He buscado i he encontrado"

"Mañana será mejor".

Ed. Paulinas.

LA CELEBRACIÓ CRISTIANA DEL MATRIMONI

Orientacions per els nuvis

El projecte de casar-vos és, sens dubte, el resultat d'un llarg temps de sortir junts, de parlar i de conèixer-vos fins que heu comprès que el vostre amor té ja la garantia suficient per a poder-vos comprometre a viure una vida en comú per a sempre.

I si ara veniu a la parròquia deu esser perquè vos sentiu cristians i voleu rebre el SAGRAMENT del Matrimoni.

Ara bé, casar-vos per l'Església no pot esser una decisió presa sense un vertader coneixement de causa.

Per això la comunitat cristiana vol ajudar-vos a preparar de la manera millor possible aquest fet tan transcendental per a la vostra vida.

CURSET PREMATRIMONIAL

Quan parleu amb el capellà, o amb el matrimoni responsable d'acollir els nuvis, vos dirà quan i on trobareu un Curset Prematrimonial, que durarà unes quantes vetllades.

¿QUINA ESGLÉSIA HEU DE TRIAR?

Mentre sigui possible heu de casar-vos a la vostra parròquia, és a dir, allà on es reuneix la vostra comunitat cristiana.

¿QUINS "PAPERS" NECESSITAREU?

Heu sentit parlar de l'"Expedient Matrimonial". Són els "papers" per casar-vos. Haureu de tenir a punt aquests documents:

- a - Document Nacional d'Identitat.
- b - Certificat de Naixement, o el Llibre de Família dels vostres pares.
- c - Certificat de Baptisme (si no fóreu batiats a la parròquia on feis l'expedient), que no faci més de sis mesos que estigui firmat. Si ve de fora Mallorca ha de venir legalitzat del Bisbat d'allà.
- d - En circumstàncies especials (menors d'edat, divorciats, un dels dos té una altre religió, etc.), la mateixa persona que vos atindrà a la Parròquia i vos indicarà els dies i lloc del Curset Prematrimonial, vos dirà també si hi haureu d'afegir qualche document més.

¿ON ES FA L'EXPEDIENT?

A la Parròquia on teniu ara, de fadrins, la vostra residència. Encara que les noces s'hagin de celebrar a un altre lloc. Si viviu a parròquies distintes podeu anar a la de qualsevol dels dos.

Abans, demanau quins dies i a quines hores vos podran atendre.

¿QUAN HEU D'ANAR AL JUTJAT?

Després de la celebració, quan ja sigueu espòs i esposa, el mateix capellà vos donarà uns papets. Són per dur-los al Jutjat del Municipi dins el qual s'han celebrat les noces. Allà vos inscriuran al Registre Civil de Matrimonis. Ho heu de fer dins els quatre primers dies després de la celebració. Així ja podreu demanar el LLIBRE DE FAMÍLIA.

LLIBRE DE LA FAMÍLIA CRISTIANA

Un llibre distint és el que també vos donaran a la Parròquia. Es el LLIBRE DE LA FAMÍLIA CRISTIANA. Guardau-lo. El necessitareu quan haureu de demanar el Baptisme per als vostres fills, i també per a inscriure'ls a la catequesi.

¿QUE VAL CASAR-SE PER L'ESGLÉSIA?

Els sagraments no tenen preu, no es poden ni comprar ni vendre.

Però és clar que les parròquies necessiten diners per a pagar el personal, la neteja, les reparacions, la llum, per ajudar als més pobres, etc. Ho fan amb les aportacions voluntàries dels feels.

Un bon criteri és el de reservar un tant per cent (un 1%?, un 2%?, un 5%?) de tot quant gastareu per la festa (el sopar, les flors, el reportatge...) com a donatiu a la Parròquia.

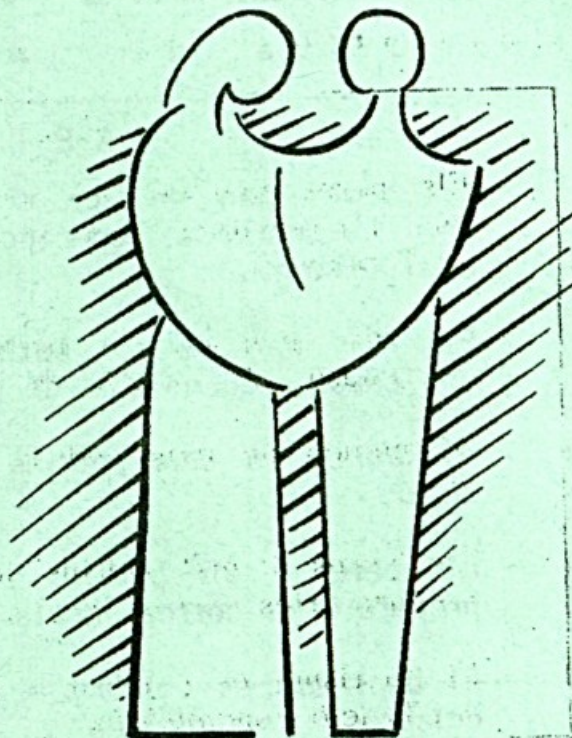
Vosaltres dos anau pensant què podeu fer.

¿COM ES FA L'EXPEDIENT?

Es tracta d'una declaració de cada un del nuvis. I de dos testimonis. Els testimonis han d'esser majors d'edat, amb D.N.I., i que vos coneguin bastant bé a tots dos.

Aquets dos testimonis tenen una funció distinta a la dels que firmaran l'acta de les noces. Així que poden esser els mateixos o uns altres.

No importa anar plegats, nuvis i testimonis, a omplir l'expedient. Fins i tot és millor que cada un hi vagi pel seu compte, qual-sevol dia.

"Per això deixarà l'home el seu pare i la seva mare, s'unirà a la seva dona i seran els dos una sola carn. Aquest símbol és magnífic. Jo l'estic aplicant a Crist i a l'Església"

(De la carta de Sant Pau a la comunitat cristiana d'Efes 5, 31-33)

PREPARAR LA CELEBRACIÓ

Ja està quasi tot a punt. Només manca preparar la celebració del Sagrament. Amb el mateix capellà que assistirà a la celebració i beneirà el vostre matrimoni convé triar les pàgines de la Bíblia que es llegirán, la manera con vos donareu el consentiment i tots els altres detalls.

No espereu el darrer dia; segur que anireu massa curts de temps.

Nota important. Procurau acudir a la Parròquia uns tres mesos abans del dia fixat per les noces.

CELEBRACIÓ DELS SAGRAMENTS

Normativa de la Diòcesi de Mallorca

BAPTISME

- Els pares han de ser cristians. Al manco hi ha d'haver una fonamentada esperança de que el batiat serà educat cristianament.
- Els nins han de ser batiats com més prest millor. Sense una causa greu no s'ha de demorar més enllà d'un any.
- Al manco un dels padrins joves ha d'haver complit els 16 anys.
- Els pares i els padrins joves han d'assitir a les reunions preparatòries corresponents.
- El baptisme es celebra a les esglésies parroquials i en una celebració comunitària.

CONFIRMACIÓ

- Es un complement del baptisme i l'inici d'una renovada vida de fe.
- Els joves han d'haver complit els 15 anys.
- La preparació ha de durar com a mínim tot un curs amb sessions setmanals, essent aconsellable allargar aquesta preparació.

PRIMERA COMUNIÓ

- L'etat normal per a rebre la primera comunió és en haver complit els 8 anys, al final del segon curs de catequesi.
- Els pares han d'assitir a les corresponents reunions preparatòries.
- La primera comunió ha de celebrar-se comunitàriament, és a dir: en grups organitzats per la parròquia ò en una Celebració Eucarística de l'horari habitual.

MATRIMONI

- Casar-se per l'Església és una decisió de fe.
- Els interessats es presentaran a la parròquia amb tres mesos d'antelació i hauran d'assitir al curset prematrimonial.
- Convé celebrar el sacrament a l'església on els nuvis celebran habitualment la seva fe ò on la celebraran en el futur.

★ LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA A SANTA EUGÈNIA ★

La normalització lingüística a Santa Eugènia està bastant malament, i és trist dir això d'un poble que majoritàriament parla català, que usa aquesta llengua amb tots els seus ambients, pràcticament és l'única que es parla al poble, fins i tot resulta estrany sentir-ne parlar d'altre. Però la cosa canvia molt a l'hora d'escriure, quasi tots els taujans tenim moltes dificultats per escriure en català i per això escrivim en castellà.

La causa de tot això és la manca d'una educació primària ja des de petits. El concurs de redaccions de la pàgina infantil del darrer número d'aquesta revista on totes les redaccions presentades estaven escrites en castellà és un exemple prou significatiu.

A quasi tothom li agradaria saber parlar i escriure correctament en català, però per això les entitats públiques haurien de tenir ben clar que ningú neix ensenyat.

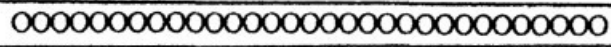
L'Ajuntament del nostre poble, tot s'ha de dir, poc ha fet, per no dir res, cap a la normalització lingüística. Per exemple n'hi ha suficient amb veure els programes dels concursos de foguerons i carrosses de Sant Antoni, o "San Antonio" senyors?.

Nosaltres els components de la revista ens entristim molt quan persones del poble ens diuen que no volen aquesta revista perquè no saben llegir en català; creim sincerament que és un problema que afecta a tots i que ningú -i menys l'Ajuntament- es pot rentar les mans.

Creim que és totalment necessari el començament d'uns cursos de català per adults (que s'estan donant per tota Mallorca) dins el poble amb tota la iniciativa popular necessària i amb el suport dels màxims organismes del poble.

Darrerament s'han obert al poble aquests dos comerços i com es veu a les fotografies han posat els seus rètols en català, així i tot al primer rètol falta una dièresi a la paraula "ensaïmada", i al segon rètol si bé el llinatge Solé no és incorrecte, és més usual trobar escrit Soler. Això dona la raó al nostre article, és a dir, la gent vol escriure en català una informació per fer-ho bé.

Gabriel Lladó i Riutort
Mateu Crespí i Perelló

**OPTICA
CIUTAT**
**òptic, optometrista,
lents, decontacte**

Carrer Manacor, 63 - PALMA - Tel. 46 37 77

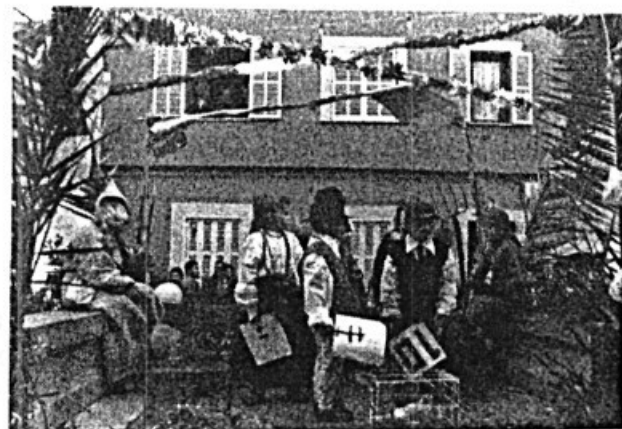
Vat-aquí una sèrie de fotografies de les carrosses del dia de Sant Antoni. Les primeres estan a la plana de la dreta; no hi son totes, però no en falten gaire; disculpau aquest detall.

10è.ES FUTUR DES CAMP TAUJA

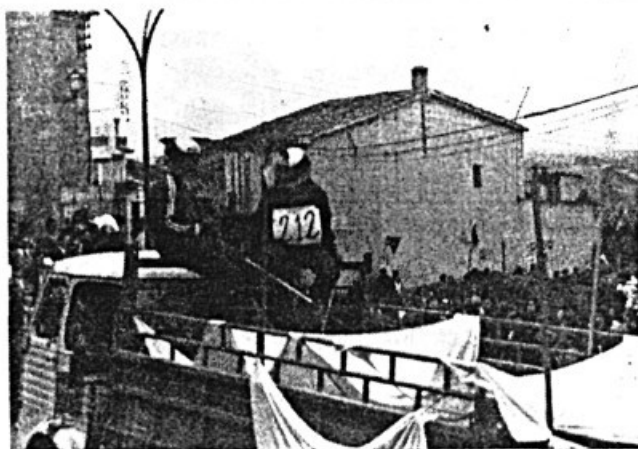
11è.ES FOGUERO

12è.ES JURAT DE ST.ANTONI

13è.HOLLYWOOD"

14è."SKY"

ELS CUATRE FOGUERONS
QUAN CREMAVEN EREN IGUALS
AQUESTA ES LA FOTO DEL
1er,2ón,3er i 4rt.premis.
!ENHORABONA!

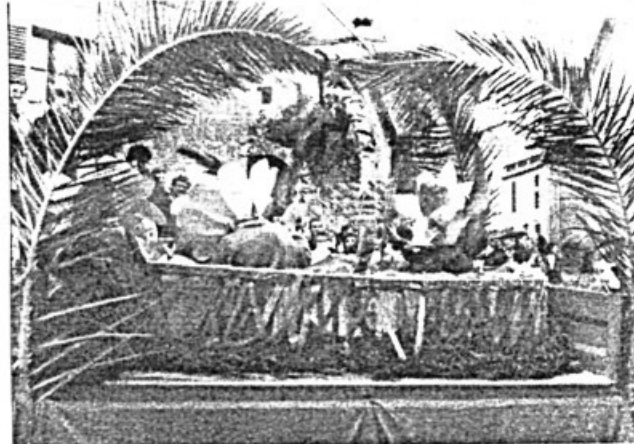
1er.ES TREN.

26n. SA COVA DE LOURDES

3er.ESCOLA DE PARVULS

4rt."SES MARGALIDES.Premi Elaboració.

5nt.ES MERCAT.

6è.SES MATANCES

8è. "CUENTOS"

9è.ST.PAU i ST.ANTONI

L'ESPERIT MIRA CAP A ORIENT

LA MEDITACIO ESTA DE MODA

Moltes de persones practiquen el "yoga" i molts se'n ofereixen com a professors.

Algunes vegades arriben a Occident mètodes de meditació asiàtics en el context d'una comunitat religiosa, que predica una nova religió. És el que L.D.Reimer anomena "les religions de la joventut".

ESTAM DAVANT LA REBELIO DE L'ESPERIT

Quina explicació poden tenir aquestes extranyes inquietuts religioses i moltes d'altres manifestacions d'interès pel que és misteriós?

En gran part és el resultat de la reducció del humà, tan manifesta en la nostra societat actual. Els anuncis prometen la felicitat a base d'un cotxe, amor a base de colònia, alegria a base de coca-cola, etcetera.

El que compta és el que es pugui midar, l'eficàcia, el productiu. Però en el fons queda una terrible insatisfacció.

Alguna cosa semblant passa quan el sentit d'eficàcia domina l'acció, a pesar de que promogui una causa molt justa.

PER QUE ELS JOVES NO ENTREN A LES ESGLESIES

Inclús en ambient ecclesials ha influït aquesta reducció de l'humà. Es un contrasentit.

Es nota quan l'Evangeli es presenta principalment com a programa ètic, oblidant el substracte profund, amb el qual es converteix en una ideologia més, que topa llavors amb altres.

També es nota en la forma de celebrar la litúrgia, si hi ha o no sentit de profunditat, de festa, de gratuïtat.

Crida l'atenció veure a Amsterdam, just devora l'estació central, una església cristiana, en la que no s'hi pot entrar perquè està tancada, i a uns pocs minuts d'allà un centre 'kosmos', on, a partir de les tres de l'horabaixa i fins a mitjanit,

No es resigna al que és ideològic ni a l'activisme, i neix de la necessitat de meditació i "religions d'experiència".

entra i surt gent jove i no tant jove a meditar, a treballar amb fang, a escoltar música, a fer expressió corporal, etcètera.

ORIENT I OCCIDENT

Les arrels de la "rebelió de l'esperit" i de la represió de la dimensió religiosa que l'origina, estan intimament entremescades amb la cultura occidental. Aquesta ha sabut desenrrollar extraordinàriament la raó i la capacitat de domini del món exterior, aportant amb això beneficis indubtables a les condicions de vida humana (encara que avui comença a convertir-se en possibilitat de destrucció total de l'humanitat).

*Oració i vivència
claus d'un nou mode
d'esser cristians, i
secret per evitar
als joves el perill
de les sectes.*

A Orient, en canvi, s'ha desenvolupat sobretot el coneixement del món interior de l'home. Avui s'intueix que Orient i Occident necessiten enriquir-se i completar-se mutuament, si es vol evitar un desastre.

LA LLUM ES VEU, NO ES PREDICA

En una ceguesa vertaderament tràgica, hi ha teòlegs que no se'n donen compte de que no és qüestió de demostrar l'existència de la Llum, sino de que hi ha cecs que no saben que els seus ulls podrien veure alguna cosa.

Hi hauria que donar-se'n compte de que no serveix de res alabar i predicar la Llum, si ningú la pot veure. Més bé seria precis desenvolupar en l'home l'art de veure.

Això és el que, d'un mode instintiu, molts avui ho van intentant, recorrent a certs mètodes orientals o inclús a les drogues. Cerquen un eixamplament de la consciència, un "veure" més i una altre món distint en els seus "viatges", naturalment amb gran perill de greus perjudicis

per a la salut física i síquica a la llarga i segons de quina droga es tracti.

La meditació, baix de distintes formes, a l'apertura del "tercer ull", a la il·luminació, entrant successivament en nivells més profunds de la consciència.

TENIM AQUI EL QUE ES CERCA A FORA

Juan de la Creu, com a mestre de la vida contemplativa a Occident, és un autor occidental i cristià que condueix per un camí moltes de vegades sorprenentment paregut al "zen". No és idò extrany que figuri a les biblioteque zenbudistes del Japó.

I el mateix passa amb molts de místics espirituals cristians, tal vegada avui massa oblidats.

T.Merton digué en certa ocasió que Orient no ensenyaria moltes de coses noves a Occident; però sí que faria de despertador indispensable per a recordar coses sabudes, però oblidades.

Nadal Trías Orell, inspirat en el mateix títol de Pregones PS nº 1.170.

**Agricultor,
cultive sus proyectos y sus
ahorros en el
Banco de Bilbao**

BANCO DE BILBAO

SELVA

A 1860 la seva població era de 4229 hts: Selva, anomenada pels moros xilvar és vila desde l'any 1300, fundada pel rei don Jaume el segon, la seva població era de 674 veinats.

Amb el nom de xilvar passa a n'els poseidors després de la conquesta que foren Pedro Nonis i Pedro Luy.

Per la bul·la de Innocenci IV, fou confirmada la parròquia de Selva a 1248, amb el nom de Santi Laurenti i en l'any 1285 se reuniren a la incipient parroquia vint veinats per nombrar els que havien d'anar a la ciutat per rendir homenatge a Alfons III.

La vila ha tingut tres esglésies situades al mateix solar; la primera només era una capella a 1285. Quant la fundació de la vila, a 1300 s'agregà la primera capella, el 23 de maig de 1301, el bisbe Don Ponce de Jardino va posar la primera pedra pel nou temple i va anomenar rector a l'honorat Juan Marí.

Aquesta segona església, entorn de l'any 1600 fou allargada per la part de l'àbside, afegint-li una capella pel costat, quedant així uns metres més ample, només fin la meitat de l'edifici quedant l'altre meitat igual a l'amplitud de l'actual coro.

El 13 d'Octubre de 1855 va ocórrer un gran incendi.

Amb el motiu d'aquest gran incendi, quan es van reparar els desperfectes se va acabar l'església, donant-li la mateixa amplària, se varen construir tres bòvedas més fins arribar al coro.

Quan es va realitzar aquesta reforma també es va començar la construcció de la torre campanari, devora l'àbside.

El seu estil és gòtic degenerat, era un poc obscur i el rector va mandar obrir els finestrals de l'àbside.

L'església va tenir, abans de l'incendi dos retaules majors: el més antic era el de pintura damunt post, el retaule que ha quedat és de la Nostra Senyora de la Mercè.

La façana que avui s'observa és la de la segona església, que comença el Bisbe Jardino; no té cap obertura central i a n'aqueix s'obrí el portal major que està format per tres arcs gòtics en arquivolta; damunt aquesta façana hi ha una espadanya que serví de campanar fins l'any 1742.

En 1747 se va col·locar un rellotge avui ja espenyat, l'esfera del rellotge dona a l'interior del temple.

L'escalinata es fa acabar a l'any 1639. Abans se pujava mitjançant dues rampes en zig zag i en els intermitjos hi havia moreres.

Hem dit que l'església se va començar a l'any 1300, la seva construcció va seguir normal fins a l'any 1312; pareix que no tenien els recursos, encara que s'haguessin repartits talles entre els habitants de la vila i els propietaris que vivien a unes altres poblacions; se varen moure qüestions per negar-se aquests a pagar les talles i llavors, per ordre del rei se les obligà a pagar aquest per la construcció de l'església. L'any 1356 s'envià ordre al Batle de Selva per resoldre una qüestió entre els posseïdors del terreny veïnat a l'església, a la part més alta, on hi havia una era; i com els picapadrers que feien feina a l'església haguessin invadit el terreny a on estaven l'era, se va haver de recurrir el governador de Mallorca qui mandà que se donas el agricultor cert limit de l'era.

Estava prohibida la caça en s'estiu, pero el jurats de Selva conseguiren quedar acceptuats alegant els molts

arbres que hi havia, principalment a la muntanya, en els qui assistien molts de ocells que ocasionaven grans mals.

Llavors ja estava dividida la vila en tres barris: Es puig, Vilella i Camarat, però encara i havia moltes fonts, no hi havia cap deposit.

L'estat sanitari no devia esser molt satisfactori a jutjar per una epidèmia que es va desenvolupar a 1396. A la carta que amb aquest motiu se va enviar al Batle de Selva s'anomenà "empatxament". Hagueren d'anar a Selva, dos metges de Ciutat.

En el segle XV i hagué la commosió dels foraners contra els ciutadans. La proximitat d'Inca va fer que els homes de Selva haguessin d'intervenir a les bregues en les que quasi sempre Inca va intervenir.

José Mª Quadrado diu a n'aquest respecte que si bé a Mallorca no hi va haver feudalisme no obstant hi hagué un règim senyorial, a n'aquell temps abusià, de tal manera que els habitants de la ciutat albergaven la noblesa i els rics senyors.

El 25 de Juliol de 1451, Inca va veure acampats a n'els alreus uns sis mil revoltosos que començaren amb el robó i el saqueig de les cases dels Alberti destruant una vinya.

Els homes de Selva forçadament havien de prendre part en aquells tumults per la seva proximitat a Inca que sempre fou el centre d'aquell pujament. Hi va haver complicats en aquest pujament, a jutjar ja les multes que llavors s'imposaren, que foren, 60 quarterades de blat, 16 de civada, 19 carges somades i 8 cuertines de vi, més 70 quintals de garroves.

Un poc més de mig segle havia transcurrit des de l'anterior rebelió quan sorgí la de les Germanies com a protesta contra la mala administració de la ciutat. Estallà en el mes de Març de 1521 i va durar fins a l'arribada de les tropes en Març de 1523.

Fou un període d'anarquia que pertorbà la pau de les famílies i dels pobles, dividit en banderies etizades per la noblesa que donaven ocasió a la formació de grups de lladres als que armaven, vengent esser una parodia dels senyors feudals.

Poc sabem de la intervenció que Selva va tenir en ella, si bé els fets no varen esser tans forts com a n'els altres pobles.

Sabem que hi va haver nous argumensats que foren condemnats a mort i confiscats als seus bens.

Selva com a lloc pròxim a les mutanyes se va veure afectada per les correrries dels bandolers que feiem tota mena de crims, assassinats, robos.

Fou en el segle XVII en que se redimir aquesta plaga i durant el que s'agueren de fer molts de gastos per la seva persecusió.

A 1626 hi hagué una enfermetat ocasionada per les aigües corrompudes. Se cultivava llavors el lli i el cànem i quan arribar l'època de recol·lecció les operacions escardar i posar amb remui per el aprofitament de dites plantes, produïa un mal aire, per el que el jurat de Mallorca a requeriment dels de Selva enviaren un metge.

Durant el segle XVIII seguir el mal estar social; s'havien d'organitzar batudes contra els bandolers de camins, per les quals se possaren en moviment dos mil homes. La situació de la villa tan aprop d'Inca obligar a participar en el reclutament d'homes.

També hi hagué fam i pesta; per a llavors vengueren a Mallorca en caràcter permanent. Se feren lleis duríssimes, fins a tal punt que els camperols s'abtenien d'anar a la ciutat per vendre el seus fruits, temerosos de caurer en mams del reclutament.

Selva tenia tres molins d'aigua i dos de vent. En els anys 1806-1817 veim que els cereals segueixen iguals que abans; però el que se refereix a l'oli no es creïble, registrar 18660 quartanes, de manera que amb una diferencia de trenta anys s'havia triplicat.

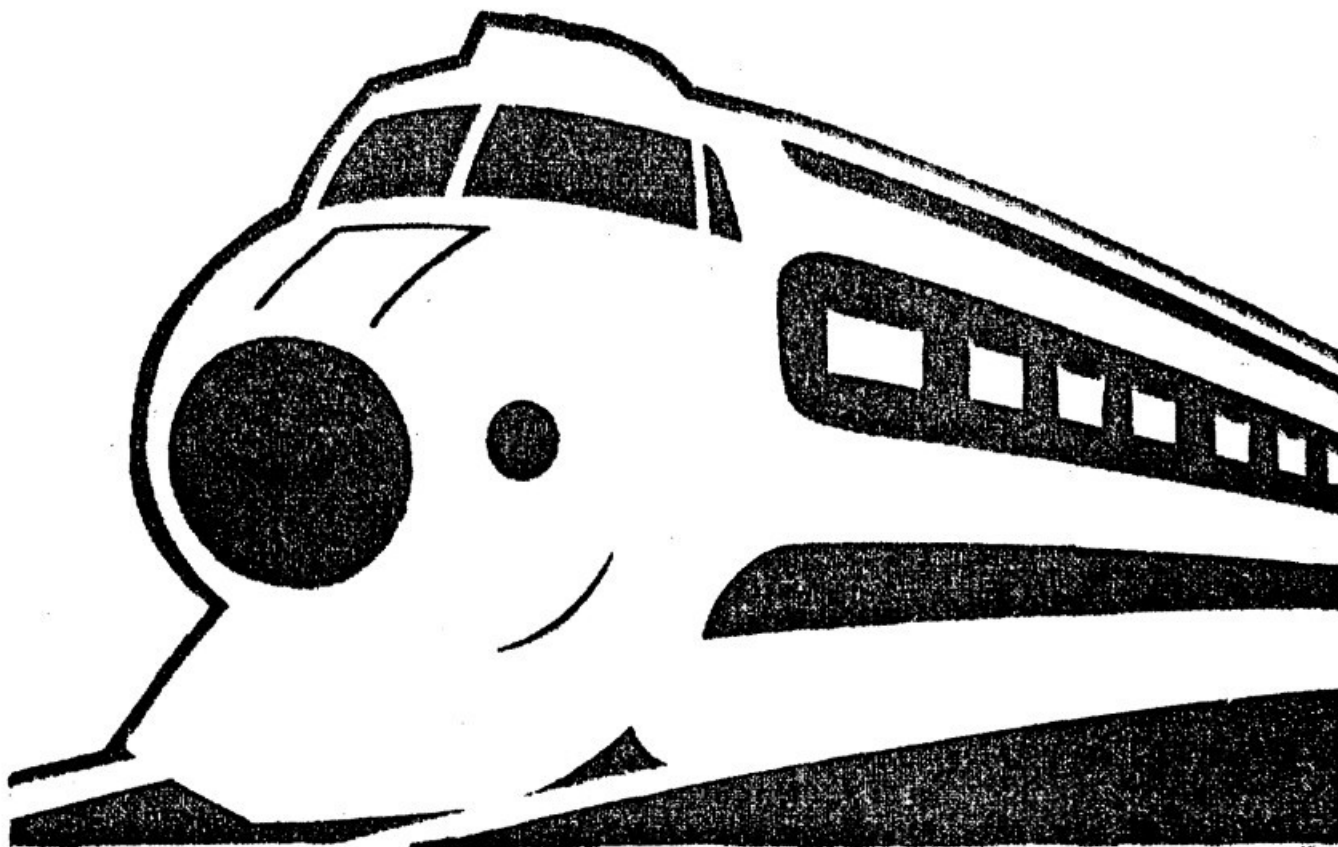
Mª Bibiloni i Sebastiana Sastre

SANTA EUGÈNIA

S'ESTACIÓ

PUB AMB VIDEO STEREO, COMPACT DISC, ETC.

SANTA EUGÈNIA

ENTREVISTA A EN PEP "TOPA" i EN SALVADOR "FRANCINA"

Aqueixa vegada ha estat Na Pilar Bascuñana Coll la qui ha elegit els següents personatges de la nostra entrevista. En aquest cas els entrevistats són dos joves taujans que darrerament han donat molt per xerrar després d'haver obert "Ca'n Soler". Una vegada més donam les gràcies des d'aquí a l'entrevistadora com als entrevistats.

A QUI SE LI VA OCORRER LA IDEA DE OBRIR DE NOU CA'N SOLE?

(Pep) se li va ocórrer a en Salvador. Ho varem fer principalment per les necessitats econòmiques, a la vegada que teniem l'oportunitat de crear un nou ambient per al jovent del poble.

VA DUR MOLTA FEINA MONTAR EL LOCAL?

(Salvador) Si, molta. De fet Ca'n solé el vàrem montar en deu dies, just abans de les festes Nadalenques per després començar el trui de Nadal. Hi ha hagut una feinada, però ha valgut la pena. Ara, una vegada passades les festes, volem crear un ambient per tot allò que pugui ésser cultura. Vagi per endavant que Ca'n Solé té les seves portes obertes a qualsevol iniciativa de la joventut del poble. No deixam de part l'altra gent però de moment hem tengut la resposta de la gent jove.

(Pep) Volem aprofitar les pàgines d'aquesta revista per agrair a la moltíssima gent que ens ha ajudat a montar el local, la seva col.laboració. Els donam les gràcies de debó, així com també agraïm a la gent que ens hagi vengut a veure durant aquestes festes.

COM VEIS SA JOVENTUT D'ES POBLE?

(Pep) Molt bé, molt "marxosa". Volem que es senti bé a Ca'n Solé, de fet és un bar obert pensant en la gent del poble.

(Salvador) L'únic que passa és que la gent no es mou en aquest poble per fer res. La culpa no és seva, si no que mancan capdavanters que els dirigeixin, jo mateix

som es primer que no en mouré si no em motiven. Crec que no hi ha ajuda suficient als joves. No és que no es confii en ells, el que passa es que no es confia amb els grups de joves.

(Pep) Es cert, perquè està demostrat que la gent jove es molt vàlida, basta mirar com es varen motivar per les festes estivenques al igual que ho fan ara amb la "revista".

QUE HI TROBAU A LA "REVISTA"?

(Salvador) Està molt bé des de el moment en que és una activitat de la gent jove, però pareix que l'església està massa per davant d'aqueixa. Es cert que molta culpa la te la falta de col.laboracions per part de l'altra gent, però per això de l'església la gent no col.labora. Una cosa du l'altra.

QUE LI FALTA A STA. EUGENIA?

(Pep) Li falta acabar lo començat, que ja no importa dir que és.

(Salvador) Falta també més ajut als al.lots petits, sobre tot en materia deportiva. Avui en dia es dóna massa importancia a les notes, que no al cultura

(com havia d'esser) i en aquest poble es descuida molt el deport per a la gent menuda.

QUE LI SOBRA A STA. EUGENIA?

(Salvador) Sobra enveja.

QUINES AFICIONS TENIU?

(Pep) M'agrada molt el deport, la música i la cuina. El deport que més m'agrada és el tenis, el futbol també, però encara més el tenis. Quan a la música m'agrada en Bob Marley, Dire Straits i la música espanyola.

(Salvador) A mí també m'agrada molt el deport i la música. M'agrada sobretot el futbol, però a Mallorca es molt difícil dedicar-s'hi professionalment, també m'encanta el basket. Al igual que en Pep també m'agrada Dire Straits i la música espanyola, la qual està passant per un molt bon moment. I també sobre tota aqueixa gent destroça el poble desgraciant-lo poc a poc, desde l'urbanisme, fins a l'educació, etc...

LO MILLOR DE LES VOSTRES VIDES, FRUSTRACIO, DEFECTES I VIRTUDS

(Pep) Lo millor de les nostres vides som noltros mateixos.

(Salvador) Totalment d'acord.

(Pep) Una frustració, no haver seguit estudiant (vaig arribar fins a 3er de BUP). Defecte, la meva inconstància. Virtud, som molt bon al.lot.

(Salvador) La meva frustració ha estat no haver poder pegat a cap militar mentres feia sa "mili". Defecte, massa impulsiu. Virtud, som un bon al.lot i crec que me faig molt amb sa gent.

LITERATURA, CINEMA, TV.

(Pep) El millor llibre que he llegit ha estat "Siddharta" de Herman Herse. Les millors pel.lícules que he vistes "Novecento" i "El expreso de media noche". Quan a la tv, basta dir que a Ca'n Solé en tenim una i només la treim pel futbol i encara.

(Salvador) A mí me va agradar molt "Don Quijote de la Mancha" perquè l'havia vist a la tv, en comic, etc... però quan el vaig llegir me va encantar. Les millors

pel.lícules per mí "Novecento" i "Tootsi". I de la tv, crec que la millor encara es TV3.

HOROSCOPO.

(Pep) Jo som balança (libra), que es caracteriza per esser equilibrat, però no hi crec gens.

(Salvador) Jo som Virgo, que es molt impulsiu, però jo tampoc no hi crec gens.

CATALA?

(Pep) Sí, però amb les variants mallorquines i sense extremismes.

TENDENCIES POLITIQUES.

(Pep) Progressista.

(Salvador) Anàrquic, però també som progressista, sempre s'ha d'anar cap envant.

EL GRUP PROGRESSISTA ENCARA FUNCIONA?

(Pep) No, no funciona, de fet després de les eleccions ho vam deixar fer. Hi ha sa gent però com a grup no funciona. Les eleccions van esser un fet determinant. No voliem cercar sa política, voliem entrar a l'Ajuntament perquè es sentis la veu de tothom que es sent progressista, però no va anar bé.

CREIS QUE HI HA HAGUT UN CANVI AMB LA GENT JOVE QUE HA ENTRAT?

(Salvador) No, no hi ha hagut cap canvi. Els que comanden segueixen essent els mateixos. El fet de que a les llistes dels dos partits hi hagués gent jove no va esser més que una tapadora, fou la resposta davant la nostra presentació a les eleccions. De fet ja es positiu que entràs gent jove, però en el fons res ha canviat.

(Pep) A l'Ajuntament no s'ha arribat a una maduresa, fa falta un canvi radical, no crec que hi hagi un vertader interès pel poble. Nosaltres no estam en contra de les persones, però s'ha de dir que com a batle, concejals i demés... "Non comment"

I L'ESGLÉSIA?

(Salvador) Fa temps que no anam a misa. Ens han fet perdre l'interès per ella, com que de petits

hi anavem obligats ara que podem triar ho deixam anar. De fet hauria de canviar molt. L'església avui en dia es massa tradicional, i com a tal és pesada. Està anticuada i sinó basta mirar el Papa i el seu masolisme, es molt reaccionari.

(Pep) No se motiva a la gent jove, excepte perquè pot significar que tots se reuneixin, cosa molt positiva, però pel demés s'ha de canviar molt. Que consti que tant les monges com els capellans no estan pagats per sa feina que fan, però es necessari un canvi molt gros.

CANVIANT DE TEMA, CAM VA SA VIDA DE CASAT D'EN PEP?

(Pep) Molt bé, es una vida que recoman, crec que es molt millor que estar fadrí, tens molta més ajuda amb els problemes, i a més la convivència es sempre molt positiva.

I TU SALVADOR?

(Salvador) Jo recoman sa vida de fadrí, ara per ara no la canvi.

DEMOGRAFIA

NOCES DE PLATA:

15-1-1963:

Miquel Roca Vidal amb Antònia Roca Cañellas

15-1-1963:

Bartomeu Cañellas Crespí amb Francisca Bibiloni Crespí.

22-1-1963:

Toni Grimal Munar amb Francisca Coll Roca.

Que pogueu arribar a les d'Or!

DEFUNCIONS:

9-1-1988: Rafel Crespí Fiol (56 anys)

10-1-1988: Coloma Coll Vich (79 anys)

24-1-1988: Juana Coll Pou (70 anys)

Descansau en el Senyor!

Moltes gràcies pel vostre temps.

Jaume i Xisco.

**restaurant • bar
Ses
Olleries**

STA. EUGENIA

TEL: 620976
Ctra. Sineu km. 14,800

TOCATA i FUGA ...

ARS NOVA, ARS ANTIQUA

Avui parlarem d'un altre fenomen decisiu: El naixement de la paraula polifonia neix de la unió de polis que significa moltes i fonos, veus, és a dir, significa cant a varies veus.

El període de naixement s'exten des del segle IX fins en el començament del segle XII.

El sistema més antic de la polifonia és el que anomenam organum que consistia en afegir a una melodia gregoriana, dita "Cantus Firmus" o "Vox Principalis" una segona veu, la "Vox Organalis".

Ben aviat apareixeran variants d'aquest organum, una veu anirà a poc a poc i la de damunt amb una melodia molt daurada que s'anomenarà organum liber. El "Discantus" també és una variació i és produeix quan les dues veus van amb moviments contraris, és a dir, una veu ascendent i l'altra descendent. D'aquesta modelitat surt el terme "contrapunt", ja que les dues veus se componen nota contra nota (punctus contra punctum). Posteriorment sortiran les obres a tres i quatre veus.

Dins aquesta nova tendència musical hem de distingir dos períodes importants:

Ars Antiqua i el segon període Ars Nova.

Anomenam Ars Antiqua en el període que comprèn els segles XII i XIII. En aquest temps sorgeixen dos músics que canviaran un poc l'estil de la polifonia aquests són Magister Leoninus i el Magister Perotinus amb ells neix un nou sistema polifònic que denominam "Conductus", la diferència amb l'altre és que en aquest la melodia principal ja no és gregoriana sino inventada pel compositor. Però la gran invenció de l'Escola de París, a la qual pertanyen aquests dos compositors, és el Motete; aquest és a dues o tres veus, de caràcter contrapuntístic amb la gran diferència de que les veus canten cada una una lletra diferent, el ritme de cada veu també és diferent.

L'Ars Nova comença en el segle XIV. Aquest és un període revolucionari en música, se crea un ambient de ruptura amb la música anterior.

L'Ars Nova és el període que prepara el Renaixement. Suposa la consagració de la música occidental per oposició a l'oriental, és a dir, la Polifonia damunt la Monodia. A partir d'ara l'home Occidental concebrà la música com a polifònia i s'expressarà polifònicament.

L'Ars Nova suposa l'expressió del geni individual com avanç del que serà el Renaixement.

Mª Magdalena Perelló

**MINYO,
INFANT
ESPORT**

CARNET
JOVE

FONER

Plaça dets Hostals, 13 i 15
Tel. 62 00 48
SANTA MARIA DEL CAMI

GRAN ASSORTIT DE
ROBA PER A GENT GRAN

"EL MEU NIN JA NO JUGA, SOLS VEU TELEVISIÓ"

ALEXADRA VALLEJO-NAJERA HO DIU EN UN LLIBRE QUE TÉ AQUEST TÍTOL; PERÒ ADAMÉS, AFEGEIX ALTRES OBSERVACIONS PER ALS PETITS, QUE PASSEN MASSA TEMPS DAVANT LA PANTALLA.

El primer que s'ha de tenir en compte a l'hora d'estudiar la influència de la televisió en els nins és que, per terme mig, els nins passen la tercera part del temps que estan desperts a davant la televisió. I el més curiós és que, estan allà "d'una forma que resulta increïble per un nin: amb passivitat, silenci i immobilitat durant hores."

Son molts els pares que permeten als seus fills estar davant el televisor fins a les tantes de la nit o vegent programes absolutament desaconsellables per a un nin de poca edat. L'aparició a Espanya de la televisió matinal no ha fet sino agreujar el problema.

El temps que permeneix un nin assegut davant la petita pantalla és, llevat de molt poques excepcions, temps perdut, que podria ocupar amb tota seguretat en activitats més creatives. Tal com senyala ALEXANDRA VALLEJO-NAJERA, "si el seu fill passa cinc hores cada dia davant la televisió, son cinc hores, en les que no parla, no es mou, no explora, no imagina, no crea, no estudia, no llegeix, no juga."

SELECCIONAR PROGAMAS

Un dels grans perills de la televisió és que, segons senyala l'autora del llibre, s'ha convertit en "la millor font de distracció per als nins, i una fórmula perfecta per a que els pares cansats evitin els cansament que suposa arribar a caseva de la feina i trobar bregues, crits i problemes". Per aquest mateix motiu, i també perquè creuen que determinats programes poden resultar beneficiosos per a la educació del seu fill, a vegades els pares estimulen als petits a que vegin la televisió. Aquest és un altre error, explica ALEXANDRA VALLEJO-NAJERA: "quan un nin mira la televisió la mira com

un nin, i no com un adult; per això no hem d'obligar als nins a veure un programa que no les agrada. Es creu que un nin apren millor quan està quiet i escoltant, perquè els adults ens concentram millor quan estam inmvils, però un nin apren quan toca, agafa, manipula i pregunta sense aturall."

PETITS TELEADICTES

Els problemas que ocasiona en el nin un excés d'atenció a la petita pantalla, --falta de creativitat i imaginació, retràs verbal, etc.--, augmenten en la mesura en que augmentan les hores que passa davant la tele, i arriben al límit quan el petit es converteix en un teleadicte. Son els pares, en tot cas, els qui han d'aprendre a distingir en quina fase es troben els seus fills: "un pot pensar en el que passa a caseva mentre els seus fills veuen la televisió: senten el timbre i el telèfon? S'aixequen per atendre a la porta i al telèfon? si és així, està salvat."

HO PAGUEN LES QUALIFICACIONS

No hi ha cap dubte de que és el joc el camp de la vida del nin en el que la televisió ha tengut una influència més acusada. Segons les observacions de l'autora, a l'habitació de jugar els nins s'hi ha introduït una nova jugueta, el televisor, "amb el que son capaços de passar més temps seguit, però quan la petita pantalla s'apaga, al nin li costa gran treball posar-se a jugar amb una altra cosa".

També les qualificacions escolars sofreixen la mala influència d'un excés de televisió. Així ho diu l'autora: "quan un nin s'acostuma a veure durant llargues hores lo que les posin a la televisió, sia o no adequat per a ell, el seu comportament en el col·legi és semblant al d'altres nins "teleadictes" en una sèrie de punts: poca atenció als detalls del que explica el professor, retraç en les respostes..."

Per la recopilació:
Nadal Trias Orell.

"La nostra pintura"

MIQUEL BARCELO

S'ha obert un nou capítol dins l'apartat d'història; el pròposit d'aquesta iniciativa és acostar-vos a tots una mica més els pintors mallorquins, si tots aquells que amb el seu esforç artístic han arribat enfora, dins el món de la pintura. El primer de qui vos parlaré és En Miquel Barceló; la raó d'haver-lo escollit a ell, es basica-ment personal. Fa tan sols un any vaig fer un recull de notes damunt la seva vida i obra, i vaig quedar impressionada de veure l'escala de valors i proces que va seguir fins arribar al lloc actual. És, baix el meu punt de vista, un home de vestimenta sencilla i aire tranquil, que per davant de tot és un home més, no una figura de museu.

Miquel Barceló, neix a Felanitx el 8 de gener de l'any 1957, i ja des de petit es veu influenciat per l'àmbit de la pintura. La seva mare s'hi dedicà i uns dels seus padrins practicà el contrabando de quadres. Durant la seva infància es confessa com al·lot problemàtic, i diu que inclús l'expulsaren de l'escola per dolent. A l'edat de 14 anys ja es dedica per complet a la pintura, i durant aquesta primera etapa pinta especialment paisatges que recorden el gènere que s'està fent a l'illa. Encara que ell ja cerca el indicis del cubisme.

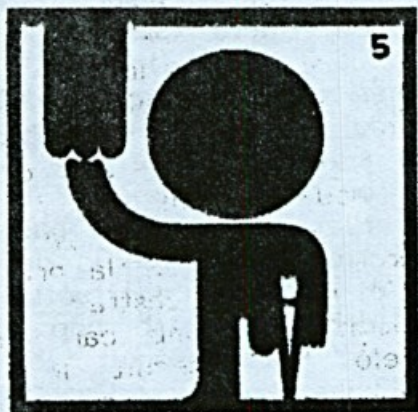
L'any 1974 comença a prendre consciència de lo que realment vol fer i en lloc d'anar a estudiar matemàtiques, com volien els seus pares, estudia Belles Arts a Barcelona. Però no li agrada hi ho deixa, i decideix viure pel seu conte. Son anys difícils i ha de treballar a qualsevol lloc, l'únic que importa és seguir vivent. Durant aquests anys s'incorpora al grup "Neo de Suro". La primera exposició que va fer fou espectacular, pogué presentar l'obra "Cadaveunas" feta em matèria orgànica en descomposició, també exposà el seu "Mapa de Cain" que era un mapa mundi fet en trossos de cain.

Després d'aquesta experiència orgànica comença a treballar la tècnica dels "Dripping" que consisteix en passar un pinzell per damunt una tela deixant que la pintura hi degoti, és com una brusca de colors. També em aquest moment és quan rep el primer encàrrec. Ha de pintar un mural per un hotel de Cala Millor i el tema que decideix és la mar. A finals de 1977 un nou període dins l'etapa d'adolescent, és converteix en un "pintago", són els seus quadros d'aquest moment cruals, durs i molt vidents, per lo que foren molt criticats.

A partir d'aquest moment Barceló deixara d'esser un pintor de tercera, no reconegut, a esser un important pintor espanyol i més tard mundial.

Comença a viatjar i el seu estil rep influències sobre tot dels pintors italians. De 1977 a 1981 Barceló fa un període de descans, només dues exposicions; però és en el 81 quan es produeix l'explosió del pintor. Quan és troba participant a la bienal de Sao Paulo, en les "mostres d'art actual" de Catalunya i de Balears és seleccionat per l'exposició madrilita "figuraciones". I allà la sort favoreix el pintor mallorquí que és elegit per representar la jova pintura espanyola a la Dokumento

DRETS DEL NIN

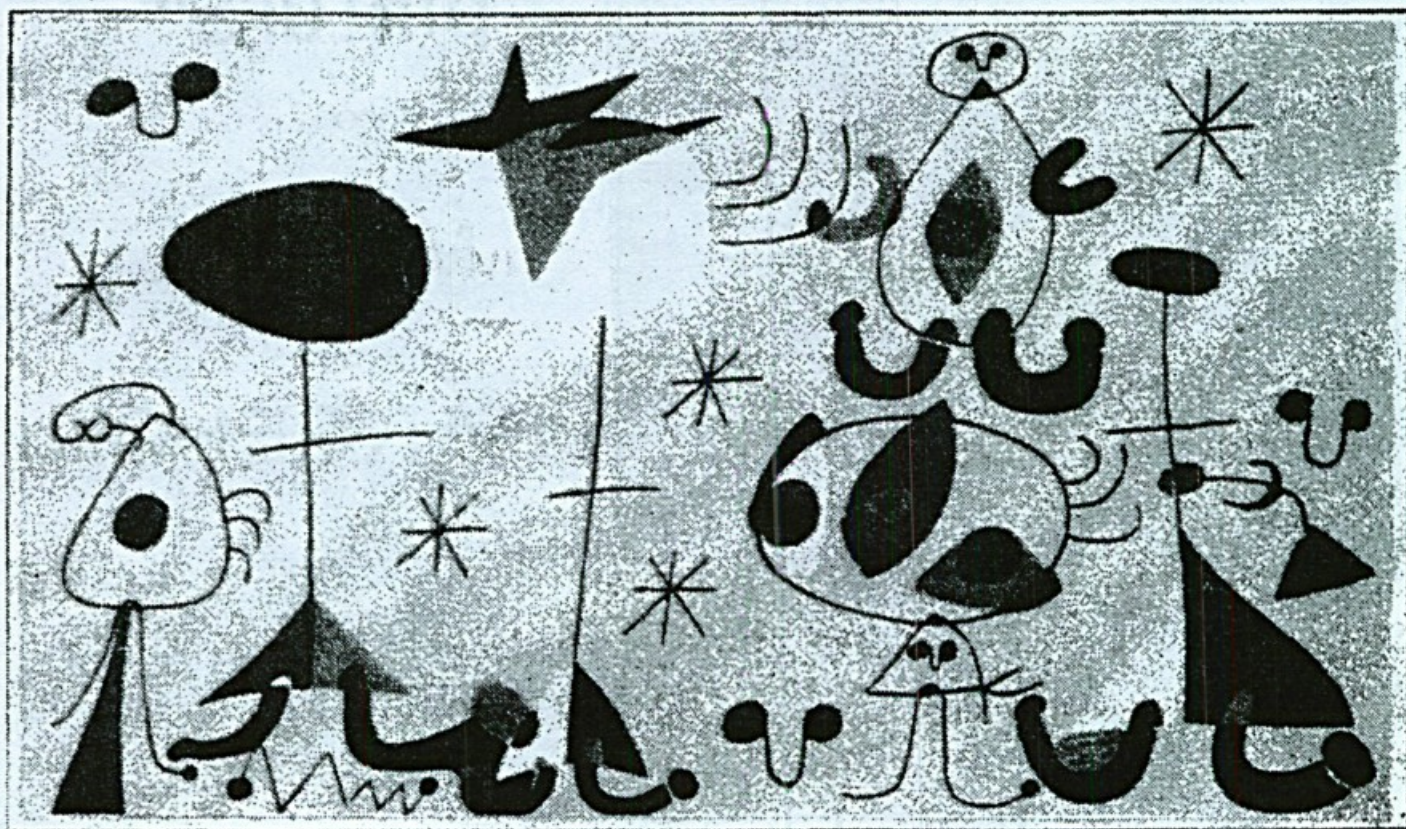

5. El nin físicament o mentalment impedit o que sofreixi qualche impediment social ha de rebre el tractament, l'educació i les atencions necessaries que ha de mester el seu cas particular.

6. El nin, pel desenvolupament de la seva personalitat, ha de mester amor i comprensió. Sempre que sigui possible haurà de créixer baix la responsabilitat dels seus pares i, en tot cas, a un ambient d'afecte i seguretat moral. La societat i les autoritats públiques tendran l'obligació de cuidar als nins sense família o fora medis de subsistència. Pel manteniment de fills de famílies numerosos convé concedir subsidis estatals o d'una altra classe.

JOAN MIRO; un home que segur que tots coneixeu perquè se'n parla molt d'ell. Encara que nasqués a Barcelona, ha fet feina i ha viscut tant de temps a devora noltros que, difícilment, podem deixar de considerar-lo un dels nostres. Aquí teniu una mostra de l'obra d'aquest pintor; vos pareixerà una mica estranya, però podeu estar segurs de que té sentit i que no son quatre retxes. Val la pena saber qualche cosa d'aquest pintor ja que és una aportació més a la cultura mallorquina.

JOAN MIRO

CA'S CONCOS 2
STA. EUGENIA 1

Pareix ésser que el Sta. Eugènia no ha agafat la mesura de puntuar dins el camp del Ca's Concos, equip molt difícil de guanyar a ca seva. No es pot dir que s'hagués jugat un mal partit, més bé hauriem de reconèixer que l'autèntica mala sort fos la causa de no haver duit qualqua cosa positiva d'aquest desplaçament. Així i tot, el partit tingué dues fases molt distintes. Si a la primera part els taujans tenien problèms per arribar a l'area contrària tal vegada degut a l'adversitat del marcador (al minut 5 el Ca's Concos transforma un penalty i quasi el final marcava el 2 a 0), per al contrari, els segons quarante-cinc minuts foren un corestant batallar de l'equip taujà que en certes ocasions estava a punt de obrir el seu marcador particular. Només una es va materialitzar; la jugada procedeix del llançament d'un corner al segon pal on ben situat J. Jaume envia l'esfèric dedins.

Continuava encara (faltava un quart d'hora) la insistència per empatar el partit, però una defensa, o tot l'equip local, es limitava a destruir les jugades i un porter ho treia tot a la desesperada, logrant així que el marcador quedàs amb el 2 a 1.

STA. EUGENIA 1
CONSELL 2

L'any 1988 no ha començat bé pel Sta. Eugènia que després de dos partits no ha aconseguit cap punt.

En aquesta ocasió es perden més que dos punts ja que el gol.laverage entre Consell i Sta. Eugènia pot ésser fundamental al final de lliga quan

presumiblement es trobin el cap de la tabla. Fins el moment també s'esta en desventatge respecte amb el Sancelles i Collerense.

El partit resultà entretingut i dramàtic degut a les característiques del joc dels dos equips i a la importància del marcador. La tònica de la primera part és la igualtat dels contendents al centre del camp i la poca activitat de les delanteres, ben formades pels marcadors. Resaltam les següents jugades:-

M. 20; T.Arrom lleva el balon de damunt la bota d'un conseller quan aquest es disposa a llançar a porteria tot-sol davant Ferrà.

M.30 - El mateix Arrom és el protagonista de la jugada el gol taujà i reb la pilota desde la dreta, avança uns metres i fusila.

M. 45 - Desde una llarga distància, un jugador visitant llança un gran tir que entra per l'esquadra trobant-se Ferrà adelantat.

Després del descans, el Consell agafa les riendes del joc; mentres enrera dormaven una barrera ferme, els homes puntes guanyaven la partida als defenses taujans que es veien incapaces de fermar-los.

El deu conseller marca el gol de la victòria davant la passivitat del seu par. Amb el tanteig desfavorable com és freqüent en el Sta. Eugènia, la precipitació i un joc desordenat predomina en l'actuació dels locals mentre els visitants complien la seva funció de defensar el 1 a 2.

%%%%%%%%%%
 %%%%%%%%%%
 %%%%%%%%%%
 %%%%%%%%%%

TONI GUARDIA

- Quina edat tens?

25 anys.

A que te dediques?

Treball en una empresa de productes de perruqueria i cosmètica.

- On vius?

A Ca'n Pastilla.

- Quants d'anys fa que juges a futbol, i a on?

Vaig començar, als 13 anys, amb el S.D. La Salle, després 2 al Balears juvenil, 2 a la Juve, 2 a Lloret i 1 amb el Sta. Maria i ara duc dues temporades en el Sta. Eugènia.

- Per què has vingut a jugar amb el Sta. Eugènia?

Tenia companys de la mili que vivien a Sta. Eugènia.

- En quines demarcacions has jugat?

Per totes menys a la porteria.

- Quina és la teva millor virtut i el teu pitjor defecte com a jugador de futbol?

La millor virtut és la força física i el defecte el meu fort caràcter.

- Segons tú hi ha qualqua diferència entre el Club Sta. Eugènia i els altres que coneixes?

Si perquè em trob més unit amb els meus companys, cosa que només vaig trobar a Lloret.

- Puntuació de 0 a 5

Altura 1

Sencelles 2

Collerense 3

Consell 4

Sta. Eugènia 5

- Ja que vius a Ca'n Pastilla, què suposa per tú haver de venir un parell de dies a la setmana?

A la llarga sacrifici, gastos i com a compensació un bon grup d'amics.

- (Idem) En quina categoria t'agradaria retirar-te de la vida esportiva?

A 1ª Preferent jugant amb el Sta. Eugènia.

PEP CARBONELL

- Edat?

28 anys.

- Què fas per mantenirte tant en forma?

No faig res en especial, apart de agafar-me les coses en serietat.

- Quin és el teu historial com a futbolista?

Als 8 anys vaig començar a jugar amb el C.D.F. Soledad en totes les categories fins que als 20 anys vaig

→ Jeixà al futbol durant un any. Després, als 22 vaig jugar en futbol d'empreses amb el C.D.F. Mediterraneo fins que vaig venir amb el Sta. Eugènia, ara fa 3 anys.

- Et trobes a gust jugat de lateral?

Si, és una demarcació en la qual m'hi tróbo perfectament.

- Després d'haver jugat tres temporades aquí, quina opinió et mereix el club?

Cam a Club, a nivell regional, trobo que no es poden demanar massa més coses. A nivell de jugadors, poques vegades he trobat el companyerisme que existeix.

- Què penses del sistema tàctic que actualment està desenvolupant el Sta. Eugènia?

Trobo que aquest any s'han agafat les coses en serietat mentalitzant a cada jugador, per part del mîster, de la seva missió a desenvolupar en el terreny de joc; el resultat d'això està a la vista.

- Segons el teu punt de vista, quina qualitat ha de tenir un jugador de 2ª Regional?

Ganes de jugar a futbol, estar ben entrenat i posar voluntat.

- Què trobes de la afició taujana?

Poques vegades mi havia trobat amb una afició que apoiàs tant, dins el Pou Nou i a fora. En aquest aspecte un 10 per l'afició.

- (Idem) Fins a quina edat penses jugar a futbol?

Fins que el cos agüanti.

STA. EUGENIA 4
BARRACAR 3

EL RESULTAT EL MILLOR DEL PARTIT

Sense fer un bon partit, el Sta. Eugènia va aconseguir els dos punts davant un voluntariós Barracar que a la primera part no va tenir rival i s'en anava a les casetes amb un just 1 a 2. L'equip taujà naufragava damunt el camp sense ordre ni velocitat, amb impressios i amb lentitut, donant la sensació que s'havia perdut l'idea de jugar a futbol. L'única manera com podia arribar el gol d'aquesta part era de balón turat; això, un excel·lent tir que d'una falta va executar J.Jaume.

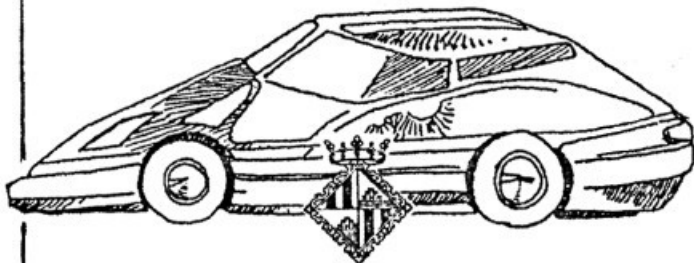
Després de la reanudació, les coses canviaren bastant, els jugadors no es resignaven a perdre i sortien a per totes. Ben prest ja es posaren per davant el marcador, amb gols de P.Crespí (2), que reanudava després de la sanció, i un de P.Carbonell, gols tots ells de bona execució. Amb el resultat de 4 a 2, es va veure un Sta. Eugènia més tranquil, però seguia mostrant-se insegur enrera, qüestió que donada la velocitat de qualche jugador visitant oferia perill al marc de Mayol, substituït de Ferrà per llesió.

A deu minuts del final, el Barracar acursava distàncies fent que el reste del partit fos dramàtic.

A part del partit, no hi ha dubte que l'equip està tinguent problemes tècnics o portser morals, i és quan s'ha de rebre més que mai el suport de l'afició per tornar a donar l'imatge d'un dels gallets de la categoria.

Miquel i Toni

VOCABULARI RELACIONAT AMB COTXES

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Barbarisme

Embrague
Freno
Asiento
Maletero
Ventanilla
Seguro
Panel
Mando
Faro
Limpiaparabrisas

Forma correcta

Embragament
Fre
Seient
Maleter
Finestreta
Assegurança
Plafó
Comandament
Far
Eixuga-parabrisa

COLOMBICULTURA

Les societats colomicultores són agrupacions de colomistes, que fan amollades entre tots, i a més participen en concursos. No té sentit el nostre esport, si un fa volar els seus coloms tot sols, si no que també abservam i disfrutam dels coloms dels altres, comparam i competim junts.

La societat colomicultora de Sta.Eugènia va neixer l'any 1980. Un grup de socis procedents del vivero, (allà hi ha una altra societat) vengueren i dugueren els seus coloms aquí. Encara que el primer any, fou un any "experimental", el segon any la societat ja havia cobrat gran impuls. Se constituí la junta directiva i el primer president fou un taujà, en Mateu Fuster. Aquest any la societat arribà a tenir més de 30 socis, entre ells hi ha taujans com: Pep Fiol, Pep Sanchez, Mateu Garcia (president), Gori, Toni Coll, Lluís López, Miquel Roca, Pedro Bover, Sebastià Martorell, Cristòfol Amate, etc., (perdonau si he deixat qualqun).

Més tard entraren altres taujans com en Sebastià Alorda, Santiago Amengual, Toni, Bernat i Joan Morey. El local social, allà on se reuneixen tots els socis abans i després d'amollar fou CA'N TOPA.

Aquest anys foren de molt de moviment. Els coloms taujans eren dels millors de Mallorca, i la societat era i és juntament en Portol la més anomenada.

Es tradicional cada any fer una serie de concursos. El primer, és el de Nadal, allà on se guanya una porcella i un parell de endiots. El concurs social, per a Pasqua, serveix per la classificació del concurs de Balears. A final de temporada es fa el concurs "Villa Sta. Eugènia" un concurs amb bons premis (100.-000pts per el guanyador) i on concursen coloms d'altres pobles. En guany es farà també aquí el concurs de Balears.

Els dies d'amollada són actualment els dimarts, dijous, dissabtes i diumenges. Aprofitam un altre pic per a dir que si pot esser aquests dies els que tenguin coloms amollats mirau de tamcarlos, al manco una estona l'horabaixa, ens avitau moltes molesties. També aprofitam per a dir que si qualche colom o coloms dels nostres causasin molesties per a una cosa o altra, ens ho digueu a qualsevol soci o a CA'N TOPA. Ens agradaria millorar les relacions amb el poble.

Ja només ens queda parlar de la directiva actual de la societat. Aquesta està formada per:

President, D.Jaume Suau Oliver
Vicepresident, D. Pere Bover Morro
Secretari, D. Josep Antoni Trillar Darder
Tesorero, D. Gori Garí Riera
1ª vocal, D. Jaumé Sansó Cerdà
2ª vocal, D. Joan Salmeron López
3ªvocal, D. Miquel Angel Prats Flexes

Desitjam que hageu passat bones festes i hageu entrat en bon peu dins aquest nou any 1988. Tota la societat felicita als lectors d'aquesta revista i a tot el poble i agradeix aquesta pàgina de col.laboració. Molts d'anys.

Bernat Morey

COCA DE CONGRETS

Ingredients pera 9 persones:

- 12 ous.
- 300 grs farina fluixa.
- 400 grs de sucre.

Preparació:

En un plat gran batre els vermells d'ou amb el sucre fins que es fongui.

Rebatre els blancs d'ou a punt de neu, i s'afegeix a la mescla remanant a poc a poc. Posau tota la pasta en un mot-le untat amb saïm i coure al forn uns 30 minuts a temperatura moderada.

COCA PAJESA D'AMETLA

Ingredients per 8 persones:

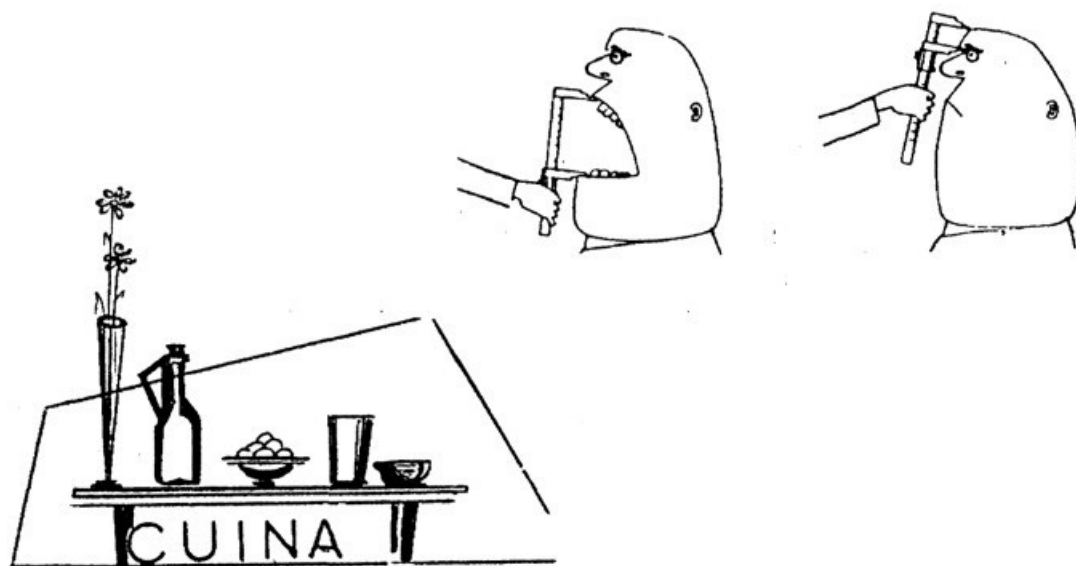
- 1 pa çiu que ja hagi tovat.
- 300 grs d'amet-les senceres.
- 100 grs de sucre.

Preparació:

Fer del pa tants de troços com vulguen. Donan-los forma. Afican a damunt d'ells unes amet-les senceres.

Abans d'enfornar, cubriu les coques amb sucre.

Xisco

SANTA EUGÈNIA

GRÀFIC

38

